

Katma Değer Vergisi Kanunu Değişiklik Karar 4369

29.07.1998 Tarihli 23417 (Mükerrer) Sayılı Resmi Gazete - Katma Değer Vergisi Kanunu
Değişiklik Karar 4134

29.07.1998 Tarihli 23417 (Mükerrer) Sayılı Resmi Gazete

KANUN

Kanun No. 4369

Kabul Tarihi : 22.7.1998

VERGİ USUL KANUNU, AMME ALACAKLARININ TAHSİL USULÜ HAKKINDA KANUN, GELİR VERGİSİ KANUNU, KURUMLAR VERGİSİ KANUNU, KATMA DEĞER VERGİSİ KANUNU, GİDER VERGİLERİ KANUNU, EMLAK VERGİSİ KANUNU, VERASET VE İNTİKAL VERGİSİ KANUNU, MOTORLU TAŞITLAR VERGİSİ KANUNU, DAMGA VERGİSİ KANUNU, HARÇLAR KANUNU, 3505 SAYILI KANUN, KATMA DEĞER VERGİSİ MÜKELLEFLERİNİN ÖDEME KAYDEDİCİ CİHAZLARI KULLANMALARI MECBURİYETİ HAKKINDA KANUN, BELEDİYE GELİRLERİ KANUNU, 1318 VE 4208 SAYILI KANUNLAR İLE 178 SAYILI MALİYE BAKANLIĞININ TEŞKİLAT VE GÖREVLERİ HAKKINDA KANUN HÜKMÜNDE KARARNAME VE 190 SAYILI GENEL KADRO VE USULÜ HAKKINDA KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMEDEN DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN

BİRİNCİ BÖLÜM

VERGİ USUL KANUNU

İLE İLGİLİ DEĞİŞİKLİKLER

MADDE 1. - 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 5 inci maddesine 2365 sayılı Kanunla değişik üçüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve 3239 sayılı Kanunla eklenen altıncı fıkra ile bu fıkrayı takip eden fıkralar yürürlükten kaldırılmıştır.

Mükelleflerin vergi tarhına esas olan beyanları, kesinleşen vergi ve cezaları ile vadesi geçtiği halde ödenmemiş bulunan vergi ve ceza miktarları Maliye Bakanlığınca açıklanabilir. Maliye Bakanlığı bu yetkisini mahalline devredebilir Ayrıca, kamu görevlilerince yapılan adli ve idari soruşturmalara ilgili olarak talep edilen bilgi ve belgeler verilebilir Sahte veya muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge düzenledikleri veya kullandıkları vergi inceleme raporuyla tespit olunanların, kanunla kurulmuş mesleki kuruluşlarına ve 3568 sayılı Kanunla kurulan birlik ve meslek odalarına bildirilmesi vergi mahremiyetini ihlal sayılmaz Bu takdirde kendilerine bilgi verilen kişi ve kurumlar da bu maddede yazılı yasaklara uymak zorundadırlar Maliye Bakanlığı bilgilerin açıklanmasıyla ilgili usulleri belirlemeye yetkilidir

MADDE 2. -213 sayılı Kanunun 112 ncı maddesine aşağıdaki 4 numaralı bent eklenmiştir

4 Fazla veya yersiz olarak tahsil edilen veya vergi kanunları uyarınca iadesi gereken vergilerin, ilgili mevzuatı gereğince mükellef tarafından tamamlanması gereken bilgi ve belgelerin tamamlandığı tarihi takip eden üç ay içinde iade edilmemesi halinde, bu tutarlara üç aylık sürenin sonundan itibaren düzeltme fişinin mükellefe tebliğ edildiği tarihe kadar geçen süre için aynı dönemde 6183 sayılı Kanuna göre belirlenen tecil faizi oranında hesaplanan faiz, 120 ncı madde hükümlerine göre red ve iadesi gereken vergi ile birlikte mükellefe ödenir

MADDE 3. -213 sayılı Kanunun 160 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

İş bırakma bildiriminde bulunmayan bir mükellefin iş bıraktığının tespit edilmesi veya yapılan araştırma ve yoklamalar sonucunda bilinen adreslerinde bulunamaması ve başka bir adreste faaliyetine devam ettiğine dair bilgi edinilememesi halinde mükellef iş bırakmış addolunur ve mükellefiyet kaydı vergi dairesince terkin edilebilir Ancak, mükellefiyet kaydının terkin edilmesi, mükellefin iş bırakmasından önceki doneme ilişkin yükümlülüklerim ortadan kaldırmayacağı gibi bu tarihten sonra faaliyette bulunduğunun tespiti halinde bu dönemlere ilişkin vergilendirmeye de engel teşkil etmez Bu fıkranın uygulanmasına dışkın usulleri belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

MADDE 4. - 213 sayılı Kanunun 256 ncı maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Defter ve belgelerle diğer kayıtların ibraz mecburiyeti

Madde 256 - Geçen maddelerde yazılı gerçek ve tüzel kişiler ile mükerrer 257 ncı madde de getirilen zorunluluklara tabı olanlar, muhafaza etmek zorunda oldukları her türlü defter, belge ve karneler de vermek zorunda bulundukları bilgilere dışkın mikro fiş, mikro film, manyetik teyp, disket ve benzen ortamlardaki kayıtları ve bu kayıtlara erişim veya kayıtları okunabilir hale getirmek için gerekli tüm bilgi ve şifreleri muhafaza suresi içerisinde yetkili makam ve memurların talebi üzerine ibraz ve inceleme için arz etmek zorundadırlar Bu zorunluluk Maliye Bakanlığınca belirlenecek usule uygun olarak, tasdiğe konu hesap ve işlemlerin doğrulanması için gerekli kayıt ve belgelerle sınırlı olmak üzere, bu hesap ve işlemlere doğrudan ya da silsile yoluyla taraf olanlara, defter ve belgelet mm tetkiki amacıyla yeminli malı müşavirler tarafından yapılan talepler için de geçerlidir.

MADDE 5. - 213 sayılı Kanunun mükerrer 257 ncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde, üçüncü fıkrasında yer alan "götürü usulde" ibaresi "basit usulde" şeklinde değiştirilmiştir

Maliye Bakanlığı,

1. Mükellef ve meslek grupları itibarıyla muhasebe usul ve esaslarını tespit etmeye, bu Kanuna göre tutulmakta olan defter ve belgeler de bunlara ilaveten tutulmasını veya düzenlenmesini uygun gördüğü defter ve belgelerin mahiyet, şekil ve ihtiva etmesi zorunlu bilgileri belirlemeye, bunlarda değişiklik yapmaya, bedeli karşılığında basıp dağıtmaya veya üçüncü kişilere bastırıp dağıtmaya veya dağıttırmaya, bunların kayıtlarını tutturmaya, bu defter ve belgelere tasdik, muhafaza ve ibraz zorunluluğu getirmeye veya kaldırmaya, bu Kanuna göre tutulacak defter ve düzenlenecek belgelerin tutulması ve düzenlenmesi zorunluluğunu kaldırmaya,
2. Mükelleflere muameleleri ile ilgili tahsilat ve ödemeleri banka veya benzer finans kuramlarınca düzenlenen belgelerle tevsik etmeleri zorunluluğunu getirmeye ve bu zorunluluğun kapsamını ve uygulamaya dışkın usul ve esaslarını belirlemeye,
3. Tutulması ve düzenlenmesi zorunlu defter, kayıt ve belgelerin mikro film, mikro fiş veya elektronik bilgi ve kayıt araçlarıyla yapılması veya bu kayıt ortamlarında saklanması hususunda izin vermeye veya zorunluluk getirmeye, bu şekilde tutulacak defter ve kayıtların kopyalarının Maliye Bakanlığında veya muhafaza etmekle görevlendireceği kuramlarda saklanması zorunluluğu getirmeye, bu konuda uygulama usul ve esaslarını belirlemeye,

4. Vergi beyannameleri ile bu Kanunun 149 uncu maddesine göre devamlı bilgi vermek zorunda olanlardan; istenilen bilgilerin yazı yerine mikro fiş , mikro film, manyetik kayıt ortam ve araçları ve benzer vasıtalarla verilmesine izin vermeye veya zorunluluk getirmeye,

5. Vergi kanunlarının uygulanmasıyla ilgili olarak levha kullandırma ve asma zorunluluğu getirmeye ve kaldırmaya,

Yetkilidir

MADDE 6. -213 sayılı Kanunun 279 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 279. - Hisse senetten ile fon portföyünün en az % 51'i Türkiye'de kurulmuş bulunan şirketlerin hisse senetlerinden oluşan yatırım fonu katılma belgelen alış bedeliyle, bunlar dışında kalan her türlü menkul kıymet borsa rayici ile değerlendirir Borsa rayici yoksa veya borsa rayicinin muvazaalı bir şekilde olduğu anlaşılırsa değerlemeye esas bedel, menkul kıymetin alış bedeline vadesinde elde edilecek gelirin (kur farkları dahil) iktisap tarihinden değerlendirme gününe kadar geçen süreye isabet eden kısmının eklenmesi suretiyle hesaplanır. Ancak, borsa rayici bulunmayan, getirisi ihraç edenin kâr ve zararına bağlı olarak doğan ve değerlendirme günü itibarıyla hesaplanması mümkün olmayan menkul kıymetler, alış bedeli ile değerlendirir

MADDE 7. - 213 sayılı Kanunun 280 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir

Bu madde hükmü yabancı para ile olan senetli veya senetsiz alacaklar ve borçlar hakkında da candır Bunlardan, vadesi gelmemiş senede bağlı alacak ve borçlar, bu Kanunun 281 ve 285 inci maddeleri uyarınca değerlendirme günü kıymetine irca edilebilir Ancak senette faiz oranının yazılı olmadığı durumlarda değerlendirme gününde geçerli olan Londra Bankalar Arası Faiz Oranı (LİBOR) esas alınır.

3096 sayılı Türkiye Elektrik Kurumu Dışındaki Kuruluşların Elektrik Üretimi, İletimi, Dağıtım ve Ticareti İle Görevlendirilmesi Hakkında Kanun ve 3996 sayılı Bazı Yatırım ve Hizmetlerin Yap-İşlet- Devret Modeli Çerçevesinde Yaptırılması Hakkında Kanunda tanımlanan şirketlerin sermaye olarak koydukları yabancı paraların sarf edildikleri veya Türk Lirasına çevrildikten tarihe kadar lehlerine oluşan kur farkları pasifte özel bir karşılık hesabında gösterilerek dönem kazancına dahil edilmez Bu karşılıklar sermayeye eklendikten takdirde işletmeden çekiş ve kâr dağıtım

sayılmaz Aleyhlerine oluşan kur farkları ise aktifte özel bir karşılık hesabında tutulur ve gelecek yıllarda lehlerine oluşacak kur farkları ile kapatılır Lehte kur farkı ile kapatılamayan tutarlar ışı bırakma halinde zarar addolunur

MADDE 8. - 213 sayılı Kanunun 313 uncu maddesine birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir

İlgili mevzuat gereğince sözleşme suresinden sonra bedelsiz olarak Devlete veya Devletçe tensip olunan bir teşekküle veya belediyeye intikali öngörölen amortismanına tabı iktisadı kıymetlerden (sözleşme suresinde yenilenmesi gerekenler hariç), sermayenin veya özel maliyet bedellerinin itfası hükümlerine göre amortismanına tabı tutulanlar, genel hükümler uyarınca ayrıca amortismanına tabı tutulamazlar

MADDE 9. - 213 sayılı Kanunun 339 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değıştirilmiştir

Madde 339 - Vergi ziyama sebebiyet vermekten veya usulsüzlükten dolayı ceza kesilen ve cezası kesinleşenlere, cezanın kesinleştiğı tarihi takip eden yılın başından başlamak üzere vergi ziyamda beş, usulsüzlükte ıkı yıl içinde tekrar ceza kesilmesi durumunda, vergi ziyayı cezası yüzde elli, usulsüzlük cezası yüzde yirmibeş oranında artırılmak suretiyle uygulanır

MADDE 10. -213 sayılı Kanunun 340 inci maddesi aşağıdaki şekilde değıştirilmiştir

Madde 340 - Bu Kanunda yazılı vergi ziyayı cezası ve usulsüzlük cezaları ile 359 uncu maddede ve diğerk kanunlarda yazılı cezalar, içtima ve tekerrür hükümleri bakımından birleştirilemez

Bu Kanunla vergi cezasıyla cezalandırılan fiiller, aynı zamanda 359 uncu maddeye göre suç teşkil ettiğı takdirde vergi cezası kesilmesi söz konusu madde hükmüne göre takibat yapılmasına engel olmaz

MADDE 11. - 213 sayılı Kanunun 344 uncu maddesi bolum ve madde başlıkları ile birlikte aşağıdaki şekilde değıştirilmiştir

BİRİNCİ BÖLÜM

Vergi Ziyayı Cezası

Vergi ziyayı suçu ve cezası

Madde 344 - Vergi ziyai suçu, mükellef veya sorumlu tarafından 341 inci maddede yazılı hallerle vergi ziyama sebebiyet verilmesidir

Vergi ziyai suçu işleyenlere vergi ziyai cezası kesilir ve bu ceza ziyaa uğratılan verginin bir katına, bu verginin kendi kanununda belirtilen normal vade tarihinden cezaya ilişkin ihbarnamenin düzenlendiği tarihe

kadar geçen süre için, bu Kanunun 112 ncı maddesine göre ziyaa uğratılan vergi tutan üzerinden hesaplanan gecikme faizinin yansının eklenmesi suretiyle bulunur

Vergi ziyama 359 uncu maddede yazılı fiillerle sebebiyet verilmesi halinde bu ceza üç kat, bu fiillere iştirak edenlere ise bir kat olarak uygulanır

Vergi incelemesine başlanılmasından veya takdir komisyonuna sevk edilmesinden sonra verilenler hariç olmak üzere, kanuni süresi geçtikten sonra verilen vergi beyannameleri için bu madde uyarınca kesilecek ceza yüzde elli oranında uygulanır.

Uzlaşılan vergilerde ceza, uzlaşılan vergi tutarına göre düzeltilir

MADDE 12. - 213 sayılı Kanunun 353 üncü maddesine 7 numaralı bentten sonra gelmek üzere aşağıdaki 8, 9 ve 10 numaralı bentler eklenmiştir

8. Belge basımı ile ilgili bildirim görevini tamamen veya kısmen yerine getirmeyen matbaa işletmecilerine 75.000.000 lira özel usulsüzlük cezası kesilir

9. 4358 sayılı Kanun uyarınca işlemlerinde vergi kimlik numarası kullanma zorunluluğu getirilen kurum ve kuruluşlardan yaptıkları işlemlere ilişkin bildirimleri Maliye Bakanlığının belirleyeceği standartlarda, araçlarla (yazı, manyetik ortam, disket, mikro film, mikro fiş gibi) ve zamanlarda yerine getirmeyenler hakkında 75.000 000 lira özel usulsüzlük cezası kesilir Ceza kesilenler, ödedikleri ceza için fiileri ile ceza kesilmesine neden olan kişilere rucu edebilirler

10. Bu Kanunun 127 nci maddesinin (d) bendi uyarınca Maliye Bakanlığının özel işaretili görevlisinin ikazına rağmen durmayan aracın sahibi adına 75 000 000 lira özel usulsüzlük cezası kesilir

MADDE 13. - 213 sayılı Kanunun Mükerrer 355 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Bilgi vermekten çekinenler ile 256, 257 ve mükerrer 257 ncı madde hükmüne uymayanlar için ceza

Mükerrer Madde 355 - Bu Kanunun 86,148,149,150, 256 ve 257 ncı maddelerinde yer alan zorunluluklar ile mükerrer 257 nci madde uyarınca getirilen zorunluluklara uymayan (Kamu idare ve müesseselerinde bilgi verme görevini yerine getirmeyen yöneticiler dahil),

1. Birinci sınıf tüccarlar ile serbest meslek erbabı hakkında 100.000 000 lira,
2. İkinci sınıf tüccarlar, defter tutan çiftçiler ile kazancı basit usulde tespit edilenler hakkında 50.000 000 lira,
3. Yukarıdaki bentlerde yazılı bulunanlar dışında kalanlar hakkında 25 000 000 lira,

Özel usulsüzlük cezası kesilir

Bu hükmün uygulanması için, bilgi ve ibraz ödevinin yerine getirilmesiyle ilgili olarak yapılacak tebliğlerde bilginin verilmesi için tayin olunan surede cevap verilmemesi, eksik veya yanıltıcı bilgi verilmesi veya defter ve belge ibrazı için tayin olunan süre ile defter ve belgelerin suresinde ibraz edilmemesi durumunda haklarında Kanunun ceza hükümlerinin uygulanması cihetine gidileceğinin ilgililere yazılı olarak bildirilmesi şarttır

Özel usulsüzlük cezası kesilmesine rağmen mecburiyetleri yerine getirmeyenlere yeniden süre verilerek bu mecburiyetleri yerine getirmeleri tebliğ olunur. Verilen sürede bu mecburiyetlerin yerine getirilmemesi halinde yukarıda yazılı özel usulsüzlük cezaları bir kat artırılarak uygulanır.

MADDE 14. - 213 sayılı Kanunun 359 uncu maddesi bölüm başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Hürriyeti Bağlayıcı Ceza İle Cezalandırılacak

Suçlar ve Cezaları

Kaçakçılık suçları ve cezaları

Madde 359. - a) Vergi kanunlarına göre tutulan veya düzenlenen ve saklanma ve ibraz mecburiyeti bulunan;

1) Defter ve kayıtlarda hesap ve muhasebe hileleri yapanlar, gerçek olmayan veya kayda konu işlemlerle ilgisi bulunmayan kişiler adına hesap açanlar veya defterlere kaydı gereken hesap ve işlemleri vergi matrahının azalması sonucunu doğuracak şekilde tamamen veya kısmen başka defter, belge veya diğer kayıt ortamlarına kaydedenler,

2) Defter, kayıt ve belgeleri tahrif edenler veya gizleyenler (Varlığı noter tasdik kayıtları veya sair suretlerle sabit olduğu halde, inceleme sırasında vergi incelemesine yetkili kimselere defter ve belgelerin ibraz edilmemesi gizleme demektir) veya muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge düzenleyenler veya bu belgeleri kullananlar (Muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge, gerçek bir muamele veya duruma dayanmakla birlikte bu muamele veya durumu mahiyet veya miktar itibarıyla gerçeğe aykırı şekilde yansıtan belgedir.),

Hakkında altı aydan üç yıla kadar hapis cezası hükmolunur

Hükmolunan hapis cezasının para cezasına çevrilmesinde, hapis cezasının her bir günü için, sanayi sektöründe çalışan onaltı yaşından büyük işçiler için hüküm tarihinde yürürlükte bulunan asgari ücretin bir aylık brüt tutarının yansı esas alınır ve hükmolunan bu para cezası ertelenemez

b) Vergi kanunları uyarınca tutulan veya düzenlenen ve saklanma ve ibraz mecburiyeti bulunan,

1) Defter, kayıt ve belgeleri yok edenler veya defter sayfalarını yok ederek yerine başka yapraklar koyanlar veya hiç yaprak koymayanlar veya belgelerin asıl veya suretlerini tamamen veya kısmen sahte olarak düzenleyenler veya bu belgeleri kullananlar (Sahte belge, gerçek bir muamele veya durum olmadığı halde bunlar varmış gibi düzenlenen belgedir.),

2) Belgeleri Maliye Bakanlığı ile anlaşması olmadığı halde basanlar ile sahte olarak basanlar veya bu belgeleri kullananlar,

Hakkında on sekiz aydan üç yıla kadar ağır hapis cezası hükmolunur

371 inci maddedeki pişmanlık şartlarına uygun olarak durumu ilgili makamlara bildirenler hakkında bu madde hükmü uygulanmaz.

Kaçakçılık suçlarını işleyenler hakkında bu maddede yazılı cezaların uygulanması 344 üncü maddede yazılı vergi ziyai cezasının ayrıca uygulanmasına engel teşkil etmez

MADDE 15. - 213 sayılı Kanunun 360 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

İştirak

Madde 360 - Birden fazla kışı 359 uncu maddede sayılan fiillerin icrasına iştirak ettikleri takdirde fiili irtikap edenlerden veya doğrudan doğruya beraber işlemiş olanlardan her biri bundan ayrı ayrı maddi menfaat gözetmek şartıyla o fiile mahsus ceza ile cezalandırılır Söz konusu fiilleri işlemeye azmettirenlere de aynı cezalar hükmolunur.

Bu fiillere maddi menfaat gözetmeksizin iştirak edenlere fule mahsus cezanın dörtte biri hükmolunur.

MADDE 16. -213 sayılı Kanunun 368 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir

Şu kadar ki; dava konusu yapılan vergi ziyai cezasına, dava açma süresinin sonundan yargı kararının idareye tebliğ tarihine kadar geçen süreler için 112 ncı maddede belirtilen usul ve oranda gecikme faizi hesaplanır ve cezanın ödeme süresi içinde ödenir

MADDE 17. - 213 sayılı Kanunun 376 ncı maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Vergi ziyai, usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezalarında indirme

Madde 376 - İkmalen, re'sen veya idarece tarh edilen vergi veya vergi farkını ve aşağıda gösterilen indirimlerden arta kalan vergi ziyai, usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezalarını mükellef veya vergi sorumlusu ihbarnamelerin tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içinde ilgili vergi dairesine başvurarak vadesinde veya 6183 sayılı Kanunda belirtilen türden teminat göstererek vadenin bitmesinden itibaren üç ay içinde ödeyeceğini bildirirse

1. Vergi ziyai cezasında birinci defada yarısı, müteakiben kesilenlerde üçte bin,
2. Usulsüzlük veya özel usulsüzlük cezalarının üçte bin,

İndirilir

Mükellef veya vergi sorumlusu ödeyeceğim bildirdiği vergi ve vergi cezasını yukarıda yazılı sure içinde ödemez veya dava konusu yaparsa bu madde hükmünden faydalandırılmaz

Yukarıdaki hükümler vergi aslına tabi olmaksızın kesilen usulsüzlük cezaları hakkında da uygulanır

MADDE 18. - 213 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesi başlığı ile birlikte ve ek 11 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde, ek 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Uzlaşma komisyonlarının ek 5 inci maddeye göre tutacakları ” ibaresi “Uzlaşma komisyonlarının tutacakları ” şeklinde değiştirilmiştir

“Uzlaşmanın konusu, kapsamı, komisyonlar ve şekli

Ek Madde 1. - Mükellef tarafından, ikmalen, re’sen veya idarece yapılacak tarhiyatta, vergi ziyama sebebiyet verilmesinin kanun hükümlerine yeterince nüfuz edememekten ya da 369 uncu maddede yazılı yanılmadan kaynaklandığının veya bu Kanunun 116, 117 ve 118 inci maddelerinde yazılı vergi hataları ile bunun dışında her türlü maddi hata bulunduğu veya yargı kararları ile idarenin ihtilaf konusu olayda görüş farklılığının olduğunun ileri sürülmesi durumunda, idare bu bölümde yer alan hükümler çerçevesinde

mükellefler ile uzlaşabilir Uzlaşma konusu verginin matrah farkları itibariyle bölünebildiği durumlarda uzlaşma sadece toplam matrah farkının bu bölümüne isabet eden vergi kısmı için de yapılabilir. Uzlaşma talebi vergi ihbarnamesinin tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içinde yapılır. Uzlaşmanın vaki olmaması veya temin edilememesi halinde yeniden uzlaşma talebinde bulunulamaz Uzlaşmanın vaki olmadığına dair tutanağa idarenin nihai teklifi yazılır. Mükellef dava açma süresinin sonuna kadar teklif edilen vergi ve cezayı kabul ettiğini yazılı olarak bildirirse bu takdirde uzlaşma sağlanmış sayılır Mükellef, uzlaşma görüşmelerinde, bağlı olduğu meslek odasından bir temsilci ve 3568 sayılı Kanuna göre kurulan meslek odasından bir meslek mensubu bulundurabilir.

Sürekli, geçici ve merkezi uzlaşma komisyonlarının teşkili, uzlaşmaya müracaat etmeye yetkili olanların belirlenmesi, uzlaşmanın şekli, uzlaşmaya konu edilebilecek vergi, resim ve harçların belirlenmesi, uzlaşma komisyonlarının yetkileri, uzlaşmanın yapılmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca çıkarılacak bir yönetmelikle düzenlenir İl özel idareleri ve belediyelere ait vergi, resim ve harçlar için bu yönetmelik İçişleri Bakanlığınca hazırlanır ”

“Maliye Bakanlığı vergi incelemesine dayanılarak tarh edilecek vergilerde tarhiyat öncesi uzlaşma yapılmasına izin verebilir.”

MADDE 19. - 213 sayılı Kanunun mükerrer 414 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir

Mükerrer Madde 414. - Bu Kanunun; 104, mükerrer 115, 177, 352 (Kanuna bağlı cetvel), 353 ve 356 ncı maddelerinde yer alan maktu had ve miktarlar 1/1/1998 tarihi itibarıyla geçerli olan had ve tutarlarına, 232 nci maddesinde yer alan 1.000.000 lira, 15.000.000 liraya, 252 nci maddesinde yer alan yüz kuruş, 100.000 liraya, 313 üncü maddesinin son fıkrasında yer alan 500.000 lira, 50.000 000 liraya, 343 üncü maddesinde yer alan 100 ve 2.500 liralara sırasıyla, 500.000 ve 1.000.000 liralara yükseltilmiştir.

Maliye Bakanlığı; bu Kanunun 26, 35 ve 366 ncı maddelerinde yer alan tahakkuk fişi ile vergi ve ceza ihbarnamelerinin şekli ve ihtiva edeceği bilgilerde değişiklik yapmaya ve bunları vergi dairesi adına tanzim edecek olanları belirlemeye yetkilidir

Bu Kanunda yer alan maktu hadler ile asgari ve azami miktarları belirtilmiş olan para ile ödenecek ceza miktarları, her yıl bir önceki yıla dışkın olarak bu Kanun uyarınca belirlenen yemden değerlendirme oranında artırılmak suretiyle uygulanır. Bu şekilde hesaplanan maktu had ve miktarların yüzde beşini aşmayan kesirler dikkate alınmaz Bakanlar Kurulu, bu suretle tespit edilen had ve miktarları yansına kadar artırmaya veya indirmeye, nispi hadleri ise iki katına kadar artırmaya veya yansına kadar indirmeye veya tekrar kanuni seviyesine getirmeye yetkilidir

MADDE 20. - 213 sayılı Kanuna geçici 18 inci maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

Geçici Madde 19 - işletme hesabı esasında defter tutan mükellefler diledikleri takdirde, Vergi Usul Kanununun 180 inci maddesindeki şartlar dikkate alınmaksızın 31/12/2000 tarihine kadar işletme hesabı esasına göre defter tutmaya devam ederler.

Geçici Madde 20 - 1998 yılı geçici vergi uygulaması bakımından, Hazine Bonosu, Devlet Tahvilleri ve Toplu Konut İdaresi, Kamu Ortaklığı İdaresi ve Özelleştirme idaresi Başkanlıklarınca çıkarılan menkul kıymetler alış bedeli ile değerlendirilir

Geçici Madde 21 - Bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce işlenmiş fiiller hakkında kesilecek cezalarda, bu fiillerin işlendiği tarihte 213 sayılı Vergi Usul Kanununun yürürlükte bulunan vergi cezalarına ait hükümleri, hükmolunacak cezalar hakkında ise, bu fiillerin işlendiği tarihte yürürlükte bulunan hükümler ile bu Kanun hükümlerinden lehe olanı uygulanır. Şu kadar ki, bu

Kanunun yürürlüğe girmesinden önce kesinleşmiş mahkumiyet kararları hakkında bu Kanun hükümleri uygulanmaz.

Geçici Madde 22 - Diğer kanunlarda Vergi Usul Kanununun bu Kanunla yürürlükten kaldırılan kaçakçılık, ağır kusur ve kusur cezalarına yapılan atıflar Vergi Usul Kanununun 344 üncü maddesinde yer alan vergi ziyai cezasına yapılmış sayılır.

İKİNCİ BÖLÜM

AMME ALACAKLARININ TAHSİL USULÜ HAKKINDA KANUN İLE İLGİLİ DEĞİŞİKLİKLER

MADDE 21. - 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 35 inci maddesi madde başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Limited şirketlerin amme borçları

Madde 35 - Limited şirket ortakları, şirketten tahsil imkanı bulunmayan amme alacağından sermaye

hisseleri oranında doğrudan doğruya sorumlu olurlar ve bu Kanun hükümleri gereğince takibe tabi tutulurlar.

MADDE 22. - 6183 sayılı Kanunun 47 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 47. - Amme alacağına karşılık nzaen yapılan ödemeler sırasıyla; ödeme süresi başlamış henüz vadesi geçmemiş, içinde bulunulan takvim yılı sonunda zaman aşımına uğrayacak, aynı tarihte zaman aşımına uğrayacak alacaklarda her birine orantılı olarak, vadesi önce gelen ve teminatsız veya az teminatlı olana mahsup edilir. Ödemenin, alacak aslı ile fer'ilerinin tamamını karşılamaması halinde mahsup alacağın asıl ve fer'ilerine orantılı olarak yapılır.

Amme alacağına karşılık cebren tahsil olunan paralar; önce parayı tahsil eden dairenin, artarsa aynı amme idaresinin takibe iştirak etmiş olan diğer alacaklı tahsil dairelerinin takip konusu alacak aslı ve fer'ilerine orantılı olarak mahsup edilir

MADDE 23. - 6183 sayılı Kanunun 85 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Menkul mallar, tahsil dairelerin satış mahallinde açık artırma ve peşin para ile satılır. Tahsil dairesince uygun görülmesi halinde, artırma malın mahallinde de yapılabilir. Açık artırma ile

satışa çıkarılan mal, artırma sonu .da üç defa yüksek sesle duyurulduktan sonra en çok artırana ihale edilir. Bozulma, çürüme ve benzeri sebeplerle korunması mümkün olmayan ya da beklediği zaman önemli

bir değer düşüklüğüne uğrayacağı anlaşılan mallar en uygun yerde pazarlıkla, borsası bulunan mallar ilgili forsada satılabilir İlk artırmada satılamayan malların ikinci artırması bir başka il veya ilçede, yapılabilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

GELİR VERGİSİ KANUNU

İLE İLGİLİ DEĞİŞİKLİKLER

MADDE 24. - 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir

Madde 1 - Gerçek kişilerin gelirleri, gelir vergisine tabıdır

Gelir, bir gerçek kişinin bir takvim yılı içinde elde ettiği, tasarruf veya harcamasına kaynak teşkil eden her türlü kazanç ve iratların safi tutandır

MADDE 25. - 193 sayılı Kanunun 2 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir

Madde 2 - Gelire giren kazanç ve iratlar şunlardır

- 1 Ticari kazançlar,
- 2 Zirai kazançlar,
- 3 Ücretler,
- 4 Serbest meslek kazançtan,
- 5 Gayrimenkul sermaye iratları,
- 6 Menkul sermaye iratları,
- 7 Kaynağı ne olursa olsun diğer her türlü kazanç ve iratlar

Bu Kanunda aksine hüküm olmadıkça, yukarıda yazılı kazanç ve iratlar gelirin tespitinde gerçek ve safi miktarları ile nazara alınır.

MADDE 26. - 193 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının ilk cümlesi ile 1 numaralı bendinin parantez ıcı hükmü aşğıdaki şekilde değıştirilmiş, ikinci fıkrası yürürlükten kaldırılmış, maddeye üçüncü fıkradan sonra gelmek üzere aşğıdaki fıkralar eklenmiş ve maddenin dördüncü fıkrası aşğıdaki şekilde değıştirilmiştir.

Ticaret ve sanat erbabından aşğıda yazılı şekil ve suretle çalışanlar gelir vergisinden muaftır.

(Giyim eşyalarıyla zatı ve sus eşyaları, değen yüksek olan ev eşyaları ile pazar takibi suretiyle gıda, bakkaliye ve temizlik maddelerini ve sabit iş yerlerinin önünde sergi açmak suretiyle o iş yerlerinde satışı yapılan aynı neviden mallan satanlar hariç),

Esnaf muaflığı şartlarını topluca taşıyanlar bu muaflıktan yararlanabilmek için ilgili esnaf odasına kayıt olmak ve durumlarını tevsik etmek suretiyle belediyeden “Esnaf Muaflığı Belgesi” almak zorundadırlar Belediyelerce esnaf muaflığı belgesi bir takvim yılı için verilir Esnaf muaflığı belgesinin şekil ve muhtevasını tayin ve tespiti ve uygulamaya ilişkin usulleri belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Esnaf muaflığından faydalananlar faaliyetten ile ilgili olarak satın aldıkları mallara ve giderlerine ilişkin, gelir ve kurumlar vergisi mükelleflerinden aldıkları belgelen saklamak zorundadırlar Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre yoklamaya yetkililer veya yoklamaya yetkililerle birlikte belediye zabıtalaraınca müştereken yapılan denetimlerde, vergiden muaf esnafın bir takvim yılı içinde bir defa mal alış ve giderlerine ilişkin

belgeleri yanında bulundurmadiğının veya bulundurduğu belgenin satışını yaptığı mal ve hizmetle ilişkisinin olmadığının tespiti halinde, “Esnaf Muaflığı Belgesi” iptal edilir Belgesi iptal edilenlerden muaflık şartlarını taşıyanlar, aynı faaliyete devam etmek istemeleri halinde yeniden belge almak zorundadırlar

Bir işyeri açmaksızın münhasıran gezici olarak, milli piyango bileti satanlar ile 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanuna göre gerçek ve tüzel kişilerin mallarını iş akdi ile bağlı olmaksızın bunlar adına kapı kapı dolaşmak suretiyle tüketiciye satanlar yukarıdaki şartlarla sınırlı olmaksızın gelir vergisinden muaftır

MADDE 27. - 193 sayılı Kanunun 21 inci maddesinin birinci fıkrası aşğıdaki şekilde değıştirilmiştir.

Binaların mesken olarak kiraya verilmesinden bir takvim yılı içinde elde edilen hasılatın 240 000 000 lirası gelir vergisinden müstesnadır İstisna haddi üzerinde hasılat elde edilip beyan edilmemesi veya eksik beyan edilmesi halinde, bu istisnadan yararlanılamaz

MADDE 28. - 193 sayılı Kanunun 23 uncu maddesinin 2 ve 11 numaralı bentleri aşağıdaki şekilde, 8 numaralı bendinin parantez içi hükmünde yer alan " 100 000 lirayı ..." ibaresi " 800 000 lirayı..." olarak değiştirilmiştir.

2. Gelir Vergisinden muaf olanların veya gerçek usulde vergilendirilmeyen çiftçilerin yanında çalışan işçilerin ücretleri;

11. Kanunla kurulan veya tüzel kişiliği haiz bulunan emekli sandıkları ile on yıl süre ile prim veya aidat ödenmiş olmak kaydıyla Türkiye’de kam ve merkezi Türkiye’de bulunan sigorta şirketten ve yardım sandıkları tarafından ödenen emekli, maluliyet, dul ve yetim aylıktan (Tüzel kişiliği haiz muhtelif emekli sandıkları ile sigorta şirketten ve yardım sandıkları tarafından ödenen aylıklar toplamı, en yüksek Devlet memuruna ödenen en yüksek ödeme tutarından fazla ise aradaki fark ücret olarak vergiye tabi tutulur) (Genel, katma ve özel bütçelerden ödenen bu nevi aylıklar dahil);

MADDE 29. - 193 sayılı Kanunun 25 inci maddesinin 3 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve 9 numaralı bendinde yer alan “ ile üyelerinin gen verilen mevduatı” ibaresi çıkarılmıştır.

3 Kanunla kurulan veya tüzel kişiliği haiz olan emekli sandıklarınca kendilerine zat aylığı bağlananlara aylıkları dışında, kanunları veya statüleri gereğince verilen emekli, dul, yetim ve evlenme ikramiyeleri veya iade olunan mevduatı ve surelerini doldurmamış bulunanlarla dul ve yetimlerine toptan ödenen tazminatlar ile on yıl süre ile prim veya aidat ödenmiş olmak kaydıyla Türkiye’de kain ve merkezi Türkiye’de bulunan sigorta şirketleri ve yardım sandıkları tarafından iade olunan mevduat veya toptan yapılan ödeme tutan (Kamu idare ve müesseseleri de kanunla kurulan sosyal güvenlik kurumları dışında kalan tüzel kişiliği haiz emekli sandıkları ile sigorta şirketleri ve yardım sandıkları tarafından ödenen tazminat, yardım ve toptan yapılan ödemeler en yüksek Devlet memuruna ödenen en yüksek ödeme tutarından fazla ise aradaki fark ücret olarak vergiye tabi tutulur. Bu mukayesede gerek muhtelif emekli sandıkları ile sigorta şirketten ve yardım sandıklarından gerek aynı emekli sandığı ile sigorta şirketten ve yardım sandıklarından

muhtelif zamanlarda alman ikramiye, tazminat ve toptan yapılan ödemeler topluca dikkate alınır),

MADDE 30. - 193 sayılı Kanunun Ek 1 ve Ek 4 üncü maddeleri ile Ek 2 ncı maddesinin birinci fıkrasının 3 numaralı bendi ve Ek 3 üncü maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ek Madde 1. - Dar mükellefiyete tabi olanlar dahil, ticari veya ztrat kazançtan üzerinden vergiye tabi mükelleflerin (adı ortaklıklar, kollektif ve adı komandit şirketler ile kurumlar vergisi mükellefleri dahil), yatırım indınminden faydalanması kabul edilmiş bulunan yatırımdan kapsamında yaptıktan ve müteakip vergilendirme döneminde yapmayı öngördükleri yatırım harcamaları bu bölümde yazılı şartlar dahilinde ilgili kazançlarından indirilir.

Yatırım Teşvik Belgesi aranmaksızın yapılan yatırımlarda yatırım indirimi, harcamanın yapıldığı yıl kazancından başlayarak uygulanır.”

“3. Yapılan yatırım ticari ve sınai yatırımlar için en az elli milyar lira, zirai yatırımlar içm en az on milyar lira olmalıdır Kalkınmada öncelikli yörelerde bu tutarların yarısı dikkate alınır ”

“Yatırım indirimi oranı, yatırım tutarı % 40’ıdır. Bakanlar Kurulu bu oranı kalkınma planı ve yıllık programlarda özel önem taşıdığı belirtilen sektörlerde yapılan yatırımlar için % 100’e, 250 milyon ABD Dolan karşılığı Türk Lirasını aşan sınai yatırımlarda % 200’e kadar artırmaya veya kanuni orandan az olmamak üzere yeniden tespit etmeye yetkilidir Bu oran, organize sanayi bölgelerinde ve kalkınmada öncelikli yörelerde %100 olarak uygulanır ”

Ek Madde 4 - yatırım indireninin uygulanmasına, yatırım teşvik belgesinin alındığı tarihte beyanname verme suresi geçmemiş hesap döneminden itibaren başlanır ve indirimden yararlanılacak miktara ulaşıncaya kadar devam olunur

Yapılan yatırım harcamalarının ilgili yıl kazancından indirilemeyen kısmı, izleyen yıllarda Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre bu yıllar için belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılarak dikkate alınır. (Teşvik belgesiz yatırımlar bu maddedeki yeniden değerlendirme hükümlerinden yararlanamaz)

Her yatırım için faydalanılacak indirim tutan, o yatırım içerisinde yer alan indirimden yararlanabilecek aktif kıymetleri değerleri toplamına, Yatırım Teşvik Belgesinde yer alan indirim

oranının uygulanması suretiyle hesaplanır.

Birden fazla yatırım Teşvik Belgesi almış mükelleflerin safı kazancının yetersizliği nedeniyle yararlanılamayan indirim tutarının bulunması halinde, öncelikle önceki yıllarda tamamen uygulanmamış olan eski yatırımlarla ilgili devreden indirimler, daha sonra yeni yatırımlara ilişkin indirimler, önceki dönemlerde yapılan ve indirilemeyen tutarın bulunmaması halinde ise bir yıl sonra yapılacak yatırımlarla ilgili indirimler uygulanır

Teşvik belgeli yatırımlarda, yapılması öngörülen ve önceki hesap dönemi kazancına ilişkin olarak yatırım indirimine konu edilen yatırım harcamalarının öngörülen tutarın yüzde onunu geçen bir oranda düşük olması halinde, eksik yapılan yatırım harcaması dolayısıyla zamanında tahakkuk ettirilmemiş vergiler 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulu Hakkında Kanunun 48 inci maddesine göre belirlenen tecil faizi ile birlikte cezasız tahsil olunur

MADDE 31. - 193 sayılı Kanunun 46 ncı maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir

Basit usulde ticari kazancın tespiti

Madde 46. - 47 ve 48 inci maddelerde yazık şartları topluca haiz olanların ticari kazançları basit usulde tespit olunur.

Basit usulde ticari kazanç, bir hesap dönemi içinde elde edilen hasılat ile giderler ve satılan malların alış bedelleri arasındaki müspet farktır. Bu fark yapılan faaliyetle ilgili olarak Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre alınması ve verilmesi mecburi olan alış ve giderler ile hasılatlara ilişkin belgelerde yazılı tutarlara göre hesaplanır Bu suretle tespit ve beyan olunan kazanç vergi tarhına esas alınır Bu usulde vergilendirilenler, kazancın tespiti ve Vergi Usul Kanununun defter tutma hükümleri hariç, bildirme, vesikalar, muhafaza, ibraz, diğer ödevler ve ceza hükümleri ile bu Kanun ve diğer kanunlarda yer alan ikinci sınıf tüccarlar hakkındaki hükümlere tabidirler

Basit usulde vergilendirilen mükellefler, faaliyetlerine ilişkin mal alış ve giderleri ile hasılatlarını gösteren belgeleri ayrı ayrı dosyalarda saklamak zorundadırlar Bu belgelerin kayıtları, mükelleflerin bağlı bulunduktan meslek odalarının oluşturduktan bürolarda tutulur Bu bürolarda 13/6/1989 tarihli ve 3568 sayılı Kanuna göre yetki almış yeterli sayıda meslek mensubunun çalıştırılması zorunludur. Bu büroların kayıt, tasdik ve vergi dairesine karşı yükümlülükleri ile

diğer usuller Maliye Bakanlığınca belirlenir.

Basit usule tabi ticaret erbabından, sahte veya muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge düzenlediği veya kullandığı tespit edilenler, bu hususun kendilerine tebliğ edildiği tarihi takip eden aybaşından itibaren ikinci sınıf tüccarlara ilişkin hükümlere tabi olurlar

Aynı işte ortak olarak çalışanlar hakkında 47 nci maddede yazdı yıllık kira bedeli ve 48 inci maddede yazılı iş hacmi ölçülen toplu olarak, diğer şartlar ortakların her biri için ayrı ayrı aranır. ortaklarından birisi gerçek usule göre gelir vergisine tabi bulunan ortaklıklarda, diğer ortakların ticari kazancı da gerçek usulde tespit olunur Adı ortaklık halinde çalışanlardan aynı zamanda diğer şahsi bir işle de iştigal edenlerin gerçek veya basit usulden hangisine göre vergilendirileceği, 47 nci maddenin 2 numaralı bendi ile 48 inci maddede yer alan ölçülerden şahsi işme ait olanlara, ortaklıklardan hissesine düşen miktarların eklenmesi suretiyle tespit olunur Şahsi işin mevcut olmaması halinde, muhtelif ortaklıklardaki hisselerin toplanması ile yetinilir

Basit usule tabi olmanın şartlarından herhangi birini takvim yılı içinde kaybedenler, ertesi takvim yılı başından itibaren gerçek usulde vergilendirilirler Basit usulün şartlarına haiz olanlardan, bu usulden yararlanmak istemediklerini yazı ile bildirenler, bu talepten doğrultusunda takip eden ay başından veya izleyen takvim yılı başından, yeni işe başlayanlar ise işe başlama tarihinden itibaren gerçek usulde vergilendirilirler. Herhangi bir şekilde gerçek usulde vergilendirilecek olanlar ve gerçek usulde vergilendirilen mükellefler, bir daha hiç bir şekilde basit usule dönemezler Bu kişilerin aynı türden iş yapan eş ve çocukları da bu faaliyetleri nedeniyle basit usulden yararlanamazlar

MADDE 32. - 193 sayılı Kanunun 47 nci maddesinin başlığı "F asit usule tabi olmanın genel şartları", birinci fıkrasında yer alan "Götürü usule" ibaresi "Basit usule" şeklinde, aynı Akranın 2 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir

2. İşyeri mülkiyetinin iş sahibine ait olması halinde emsal kira bedeli, kiralanmış olması halinde yıllık kira bedeli toplamı büyükşehir belediye sınırları içinde 420 milyon lırayı, diğer yerlerde 300 milyon lirayı aşmamak

MADDE 33. - 193 sayılı Kanunun 48 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir

Basit usule tabi olmanın özel şartları

Madde 48- Basit usule tabi olmanın özel şartları şunlardır

1. Satın aldıkları mallan olduğu gibi veya işledikten sonra satanların yıllık alımları tutarının altı milyar lirayı veya yıllık satışları tutarının sekiz milyar lirayı aşmaması,
- 2 1 numaralı bentte yazılı olanların dışındaki işlerle uğraşanların bir yıl içinde elde ettikleri gayri safi iş hasılatının uç milyar lirayı aşmaması,
- 3 1 ve 2 numaralı bentlerde yazılı işlerin birlikte yapılması halinde, yıllık satış tutarı ile iş hasılatı toplamının altı milyar lirayı aşmaması

Tekele tabi maddelerle, damga pulu, milli piyango bileti, akaryakıt, şeker ve bunlar gibi kâr hadleri emsallenene nazaran barız şekilde düşük olarak tespit edilmiş bulunan emtia için, bu maddenin 1 ve 3 numaralı bentlerinde yazılı hadler yerine ilgili bakanlıkların mütalaası alınmak suretiyle, Maliye Bakanlığınca belirlenecek alım satım hadleri uygulanır

MADDE 34. - 193 sayılı Kanunun 53 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir

Zirai kazançta vergileme

Madde 53 - Çiftçilerin elde ettikleri zirai kazançlar, bu Kanunun 94 üncü maddesine göre hasılatları üzerinden tevkifat yapılmak suretiyle vergilendirilir 54 uncu maddede yazılı işletme büyüklüğü ölçülerim aşan çiftçiler ile bir biçerdövere veya bu mahiyetteki bir motorlu araca veya on yaşına kadar ikiden fazla traktöre sahip olan çiftçilerin kazançları gerçek usulde (zirai işletme hesabı veya diledikleri takdirde bilanço esasına göre) tespit olunarak vergilendirilir Kazançtan gerçek usulde vergilendirilemeyen çiftçiler bu kazançtan için beyanname vermezler

Bu hükmün tatbikinde, aile reisi ile birlikte yaşayan eş ve velayet altındaki çocuklara ait işletmeler ile ortaklık halindeki işletmelerde, işletme büyüklüğü toplu olarak nazara alınır Ortaklıklarda, ortaklığın birden fazla işletmeye taalluk etmesi veya işletmelenn ayrı ayrı mahallerde bulunması durumu değiştirmez 52 nci maddede yazılı tek işletmelerde işletme birden fazla ortaklıklara ait olsa bile bu ortaklıklara ait işletme büyüklüğü toplanmak suretiyle nazara alınır Birden fazla zirai işletmede ayrı ayrı şahıslarla ortaklığı bulunanların işletme büyüklüğü ölçülerinin tespitinde ortaklık paylan toplamı esas alınır

54 uncu maddede yazılı ziraat gruplarının bir kaç tanesi içme giren zirai faahyetlenn bir arada yapılması halinde, en fazla ıkı gruba ait işletme büyüklükleri, bu gruplar için tespit olunan hadlerin yansını aşanlar gerçek usulde vergilendınlr

Gerek şahsı işletmesi gerekse dahil bulunduğu ortaklıklar müstakilen işletme büyüklüğü ölçüsünün altında kaldığı halde, kendisine ait işletmenin ve ortaklıklardaki payların toplamı bu ölçuyu aşan çiftçiler gerçek usulde vergilendınlr Paylan toplamı ölçülen aşmayan diğer ortaklar tevkifat yoluyla vergilendınlrlr Yarıcılık ortaklık sayılır

Kazançları gerçek usulde vergilendirilemeyen çiftçiler, yazılı olarak vergi dairesinden istemde bulunmaları halinde izleyen vergilendirme dönemi başından, işe yeni başlayanlar, işe başlama tanhmden itibaren gerçek usule geçebilirler 54 uncu maddede yazılı ölçülen aşanlar müteakip vergilendirme dönemi başından itibaren gerçek usulde, gerçek usule tabı olanlardan bu ölçülerin altında katanlar müteakip vergilendirme donemi başından itibaren hasılatları üzerinden tevkifat yapılmak suretiyle vergilendınlrlr

Vergi Usul Kanunu hükün lenne göre belge alma, verme, saklama ve ibraz yükümlölüklerine uymayan ve Ziraat Odasından, bulunmayan yerlerde Tarım İl veya İlçe Müdürlüklerinden çiftçi, belgesini almayan çiftçiler, çeşitli kamu kurum ve kuruluşları tarafından verilen avans, kredi, sübvansiyon, pnm gibi aynı ve nakdi destek unsurlarından yararlanamazlar. Bu hükmün uygulanmasına ilişkin usuller, ilgili kuruluşların görüşleri de alınarak Maliye Bakanlığınca belirlenir

MADDE 35. - 193 sayılı Kanunun 54 üncü maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir

İşletme büyüklüğü ölçüleri

Madde 54. - Zirai kazancın gerçek usulde tespiti bakımından bir takvim yılı içinde dikkate alınacak ölçüler şunlardır,

A) Arazi üzerinde yapılan zirai faaliyetlerde.

1 inci grup' Hububat ziraatinde ekili arazının yüzölçümü toplamı, taban arazide 600, kıraç arazide 1200 dönüm;

2 nci grup Bakliyat, afyon, susam, keten, kendir ziraatinde ekili arazinin yüzölçümü toplamı 300 dönüm;

3 üncü grup: Ayçiçeği ziraatinde ekili arazinin yüzölçümü toplamı 600 donum,

4 üncü grup: Pamuk ziraatinde ekili arazinin yüzölçümü toplamı 300 dönüm,

5 inci grup Çeltik ziraatinde ekili arazinin yüzölçümü toplamı 200 dönüm,

6 ncı grup Pancar ziraatinde ekili arazinin yüzölçümü toplamı 200 donum,

7 nci grup Patates, soğan, sarımsak ziraatinde ekili arazinin yüzölçümü toplamı 200 dönüm,

8 inci grup Çay ziraatinde ekili arazinin yüzölçümü toplamı 40 dönüm (Mahsul verebilecek hale gelmeyenler hariç),

9 uncu grup Tütün ziraatinde ekili arazinin yüzölçümü toplamı 200 dönüm,

10 uncu grup Sebze ziraatinde ekili arazinin yüzölçümü toplamı 200 dönüm,

11 inci grup Sera ve çiçekçilik ziraatinde ekili arazinin yüzölçümü toplamı 8 donum,

12 nci grup. Kavun ve karpuz ziraatinde ekili arazinin yüzölçümü toplamı 300 donum,

13 üncü grup Meyve verebilecek hale gelmiş fındık ziraatinde ekili arazinin yüzölçümü toplamı 250 dönüm,

14 üncü grup. Meyve verebilecek hale gelmiş bağ ve incir ziraatinde ekili arazinin yüzölçümü toplamı 250 dönüm;

15 inci grup Meyve verebilecek hale gelmiş antep fıstığında 1500 ağaç,

16 ncı grup Meyve verebilecek hale gelmiş zeytinliklerde 2500 ağaç,

17 nci grup- Meyve verebilecek hale gelmiş narenciyede 1250 ağaç,

18 inci grup Meyve verebilecek hale gelmiş elmada 1000 ağaç;

19 uncu grup. Muz ziraatinde ekili arazinin yüzölçümü toplamı 20 donum,

20 nci grup Meyve verebilecek hale gelmiş kayısıda 1000 ağaç,

21 inci grup. Meyve verebilecek hale gelmiş armut, kiraz, vişne, şeftalide 1000 ağaç,

22 nci grup Diğer meyve ve ürün ziraatinde ekili arazının yüzölçümü toplamı 100 dönüm (Meyve ve ürün verebilecek hale gelmeyenler ile palamut hariç);

23 üncü grup Büyükbaş hayvan sayısı 150 adet (İş hayvanları ile iki yaşından küçük, büyükbaş hayvanlar hariç);

24 uncu grup: Küçükbaş hayvan sayısı 500 adet (Bir yaşından küçük, küçükbaş hayvanlar ile kümes hayvanları hariç);

B) Arazi üzerinde yapılmayan zirai faaliyetler ile kara ve su avcılığında

1 inci grup Deniz ve iç su balıkları yetiştiriciliği;

a) Denizlerdeki sınırlan belirlenebilen üretim alanlarında yapılan balık yetiştiriciliğinde (ağ kafes vb.) 500 m²,

b) İç su balıkları yetiştiriciliğinde sınırlan belirlenebilen havuz (beton, toprak vb), göl, gölet ve baraj gölleri gibi üretim alanlarında 600 m²,

2 ncı grup: Denizlerde yapılan balık avcılığında toplam tekne boyu 20 metre;

3 üncü grup: Analık ziraatinde kovan sayısı 500 adet,

1 üncü grup: İpek böcekçiliği ziraatinde kutu sayısı 500 adet;

Bakanlar Kurulu, Zirai Kazançlar Merkez Komisyonunun teklifi üzerine, bu ölçüleri gerekli gördüğü bölgeler için yıllık olmak kaydıyla arazi ve ürün türlerine göre beş katına kadar artırmaya veya kanuni haddenden az olmamak üzere yeniden tespit etmeye yetkilidir Bu şekilde tespit olunan ölçüler, Resmi Gazete’de yayımlandığı tarihi takip eden takvim yılı başından itibaren yürürlüğe girer.

Yukarıda (A) bendinde zikredilen meyveli ve meyvesiz ağaçlarda meyve ve ürün verebilecek hale gelme durumu başlangıcı ile (B) bendinde işletme büyüklüğü gösterilmeyen zirai faaliyetlerde işletme büyüklüğü ölçüsü Tanm, Orman ve Maliye Bakanlıklarınca müştereken tespit olunur

MADDE 36. - 193 sayılı Kanunun 66 ncı maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki 4 ve 5 numaralı bentler eklenmiştir

4. Dava vekilleri, müşavirler, dış protezcileri, kurumlar ve tüccarlarla serbest meslek erbabının ticarî ve meslekî işlerini takip edenler ve konser veren müzik sanatçıları;

5. Vergi Usul Kanununun 155 inci maddesinde belirtilen şartlardan en az ikisini taşıyan ebe, sünnetçi, sağhk memuru, arzuhalci, rehber gibi mesleki faaliyette bulunanlar (Şartlardan en az ikisini taşımayanlar ile köylerde veya son nüfus sayımına göre belediye içi nüfusu 5 000'i aşmayan yerlerde faaliyette bulunanların bu faaliyetlerine ilişkin kazançları gelir vergisinden muaftır.),

MADDE 37. - 193 sayılı Kanunun 68 inci maddesinin birinci fıkrasının 10 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

10. İşle ilgili olarak şehir içi ulaşım, posta, telgraf ve odabaşı ücretleri gibi müteferrik giderler ile envantere dahil olan binek otomobillerinin giderleri ve Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre ayrılan amortismanları

MADDE 38. - 193 sayılı Kanunun 74 üncü maddesinin birinci fıkrasının 4 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir

4. Kiraya venlen mal ve haklar dolayısıyla yapılan ve bunlara sarf olunan borçların faizleri ile konut olarak kiraya venlen bir adet gayrimenkulün iktisap yılından itibaren beş yıl süre ile iktisap bedelinin % 5'i (İktisap bedelinin % 5'i tutanndaki bu indirim, sadece ilgili gayrimenkule ait hasıllata uygulanır Ancak, indirilmeyen kısım 88 inci maddenin 3 üncü fıkrasının uygulanmasında gider fazlalığı sayılmaz.),

MADDE 39. - 193 sayılı Kanunun 75 inci maddesinin ikinci fıkrasının 4 ve 5 numaralı bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir

4. Kurumlar Vergisi Kanunu uyarınca yıllık veya özel beyanname veren dar mükellef kurumların, indirim ve istisnalar (Kurumlar Vergisi Kanununun 8 inci maddesinin 1 numaralı bendinde yazılı kazançlar hariç) düşülmeden önceki kurum kazancından, hesaplanan kurumlar vergisi ve fon payı düşüldükten sonra kalan kısım,

5. Her nevi tahvil ve Hazine bonosu faizleri ile Toplu Konut İdaresi, Kamu Ortaklığı İdaresi ve Özelleştirme İdaresince çıkarılan menkul kıymetlerden sağlanan gelirler (Döviz cinsinden yahut dövize, altına veya başka bir değere endeksli menkul kıymetlerin itfası sırasında oluşan değer

artışları irat sayılmaz);

MADDE 40. - 193 sayılı Kanunun 76 net maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir

75 inci maddenin ikinci fıkrasının 5, 6, 7, 12 ve 14 numaralı bentlerinde yer alan menkul sermaye iratlarına (döviz cinsinden açılan hesaplara ödenen faiz ve kâr payları, döviz, altına veya başka bir değere endeksli menkul kıymetler ile döviz cinsinden ihraç edilen menkul kıymetlerden elde edilenler hariç) aşağıda belirtilen indirim oranının uygulanması suretiyle bulunacak kısım, bu iratların beyanı sırasında indirim olarak dikkate alınır Bu hükmün tevkif yoluyla kesilen vergiye şumulü yoktur Bu indirim, menkul kıymetler yatırım fonları ve ortaklıkları, nsk sermayesi yatırım fonları ve ortaklıktan ve gayrimenkul yatırım fonları ve ortaklıklarından sağlanan kâr payları hakkında da uygulanır Ticari işletmelere dahil bu tür gelirler hakkında indirim uygulanmaz İndirim oranı, Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre o yıl içm tespit edilmiş olan yemden değerlendirme oranının, aynı dönemde Devlet tahvili ve Hazine bonusu ihalelerinde oluşan bileşik ortalama faiz oranına bölünmesi suretiyle Maliye Bakanlığınca tespit edilir

MADDE 41. - 193 sayılı Kanunun Yedinci Bolum başlığı ve 80 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir

Diğer Kazanç ve iratlar

Gelire giren diğer kazanç ve iratlar

Madde 80 - Bu Kanunun 2 ncı maddesinin 1-6 numaralı bentlerinde yazılı gelir unsurları ile ilişkilendirilemeyen gelirler, kaynağı ne olursa olsun diğer kazanç ve irat olarak bu bölümde yer alan hükümlere

göre vergilendirilir

Vergiden muaf esnafın bu faaliyetinden elde ettiği geğrın, alış ve gider belgelerinde yer alan tutarın iki katını, kazançtan gerđek usulde vergilendirilmeyen çiftçilerin bu faaliyetlerinden elde ettikleri gelinn, aldıkları müstahsil makbuzlarında yer alan satış tutarları toplamını aşan kısmı da diğer kazanç ve ırat sayılır

Bu madde hükmüne göre vergilendirme yapabilmek için bir takvim yılı içinde elde edilen diğer kazanç ve ıratlar kapsamındaki gelinn, 103 uncu maddede yazılı tarifenin birinci ve ikinci gelir dilimlen toplamının yansını aşması şarttır

Bu madde kapsamındaki kazanç ve ıratların elde edildiği yılın tespit edilememesi veya mükellef tarafından ispat edilememesi halinde, harcamanın yapıldığı veya tasarrufun varlığının tespit edildiği yıldan bir önceki yılın gelin sayılır

MADDE 42. - 193 sayılı Kanunun 81 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirlmiştir

Vergilendirilmeyecek diğer kazanç ve ıratlar

Madde 81 - Aşağıdaki yazılı hallerde diğer kazanç ve ıratlar vergilendirilmez

1. Ferdi bir işletmenin sahibinin olumu halinde, kanuni mirasçılar tarafından işletmenin faaliyetine devam olunması ve mirasçılar tarafından işletmeye dahil iktisadı kıymetlerin kayıtlı değerleriyle (Bilanço esasına göre defter tutuluyorsa bilançonun aktif ve pasifiyle bütün halinde) aynen devir alınması,
2. Kazancı bilanço esasına göre tespit edilen ferdi bir işletmenin bilançosunun bir sermaye şirketine aktif ve pasifiyle bütün halinde devrolunması, devralan şirketin bilançosuna aynen geğerilmesi ve devredilen feıdı işletmenin sahip veya sahiplerinin şirketten, devir bilançosuna göre hesaplanan oz sermayesi tutarında ortaklık payı alması (Bu ortaklık payım temsil eden hisse senetlerinin nama yazılı olması şarttır),
3. Kollektıf ve adı komandit şirketlerin bu maddenin 2 numaralı bendinde yazdı şartlar dahilinde nevi değerıştirerek sermaye şirketi hahne dönüşmesi (Kollektıf ve adı komandit şirketlerin şekil değerıştirerek anonim şirket hahne dönüşmesi halinde şekil değerıştiren kollektıf ve adı komandit şirketlerin ortaklarının anonim şirketteki ortaklık paylarını gösteren hisse senetlerinin nama yazılı olması şarttır),

4. Veraset yoluyla veya ivazsız olarak meydana gelen intikaller,

5. İktisap şekli ne olursa olsun, hisse senetleri ve portföyünün en az % 51 'i Türkiye’de kurulmuş bulunan şirketlerin hisse senetlerinden oluşan menkul kıymetler yatırım fonlarının katılma belgelerinin, iktisap tarihinden başlayarak bir yıldan fazla süre ile elde tutulduktan sonra elden çıkarılması

MADDE 43. - 193 sayılı Kanunun 82 ncı maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir

Diğer kazanç ve iratların matrahı

Madde 82. - 1) Mal ve hakların elden çıkarılmasından elde edilen diğer kazanç ve iratların safi tutan, elden çıkarma karşılığında alınan para ve ayınlarla sağlanan ve para ile temsil edilebilen her türlü menfaatlenn tutanndan, elden çıkarılan mal ve hakların maliyet bedellen ile elden çıkarma dolayısıyla yapılan ve satıcının uhdesinde kalan giderlerin ve ödenen vergi ve harçların indirilmesi suretiyle bulunur. Hasılatın ayın ve menfaat olarak sağlanması halinde bunların rayiç değerleri esas alınır.

Maliyet bedelinin mükelleflerce tespit edilememesi halinde maliyet bedeli; Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre takdir komisyonlarınca takdir edilir Faaliyeti durdurulan bir iktisadi işletmenin kısmen veya tamamen elden çıkarılmasında, elden çıkarılan iktisadi kıymetlerin maliyet bedeli olarak kazancı bilanço veya işletme hesabı esasına göre tespit edilen işletmelerde son bilançoda veya envanter kayıtlarında gösterilen değer esas alınır. İktisadi kıymetlerin amortismanına tabi olması halinde, iktisadi kıymetlerin maliyet bedeli yerine amortismanlar düşüldükten sonra kalan net değeri esas alınır.

Menkul kıymetlerin elden çıkarılmasında, iktisap bedelinin tevsik edilememesi halinde, iktisap tarihindeki rayiç bedel iktisap bedeli olarak kabul edilir Aynı yıl içinde birden fazla menkul kıymet alınıp satılması halinde, bunların kazancı birlikte hesaplanır Alım satımın bınnden doğan zarar, diğerinin kârından mahsup edilir.

Dar mükelleflerin (kurumlar dahil), yabancı sermaye mevzuatına göre ilgili mercilerden izin almak suretiyle, Türkiye’ye bizzat getirdikleri nakdi veya ayni sermaye karşılığında iktisap ettikleri menkul kıymetler ile iştirak hisselerini elden çıkarmalarından doğan kazançların

hesabında, kur farkından doğan kazançlar dikkate alınmaz Şu kadar ki, bu mükelleflerin Türkiye’de elde ettikleri kazançların, münhasıran bu menkul kıymet veya iştirak hisseleri dolayısıyla elde edilen menkul sermaye iratlarından ve bu kıymet ve hisselerin elden çıkarılmasından doğan kazançlardan ibaret olması şarttır. Bu mükelleflerin, Türkiye’de menkul kıymet alm-satımı ile devamlı olarak uğraşmaları halinde, kur farkından doğan kazançlar da ticari kazancın hesabında dikkate alınır.

Kur farkından doğan kazançların hesabında, menkul kıymet veya iştirak hisselerinin iktisabına tahsis edilen

yabancı sermayenin bu kıymet ve hisselerin iktisap tarihindeki T C Merkez Bankası döviz alış kuruna göre hesaplanan Türk Lirası karşılığı ile bu kıymet ve hisselerin elden çıkarılması tarihindeki aynı miktar yabancı sermayenin T.C Merkez Bankası döviz alış kuruna göre hesaplanan Türk Lirası karşılığı arasındaki fark esas alınır

Mal ve hakların elden çıkarılmasında iktisap bedeli, elden çıkarılan mal ve hakların, elden çıkarıldığı ay hariç olmak üzere Devlet İstatistik Enstitüsünce belirlenen toptan eşya fiyat endeksindeki artış oranında artırılarak tespit edilir

Menkul kıymetlerin elden çıkarılması halinde kazanç, yıl içinde elde edilen toplam gelirden, bu Kanunun 76 ncı maddesinde belirtilen indirim oranının uygulanması suretiyle bulunacak kısmın düşülmesi suretiyle hesaplanabilir. Bu durumda iktisap bedeli endekslenmez

Bu maddede geçen “elden çıkarma” deyimi, mal ve hakların satılması, bir ivaz karşılığında devir ve temlik, trampa edilmesi, takası, kamulaştırılması, devletleştirilmesi, ticaret şirketlerine sermaye olarak konulması ve mal ve haklar üzerindeki tasarruf edebilme hakkının herhangi bir şekilde devredilmesini ifade eder.

Yukarıda belirtilen haller dışında elde edilen diğer kazanç ve iratların safı tutarı, elde edilen hasılat veya satış bedelinden, tevsik edilmek kaydıyla yapılan gider veya maliyet unsurlarının indirilmesi suretiyle bulunur.

2) Bu Kanunun 2 ncı maddesinin 1-6 bentleri veya bu maddenin 1 numaralı bendinde belirtilen gelirlerle ilişkilendirilemeyen ve harcandığı veya tasarruf edildiği tespit edilen tutarlar safi irat olarak kabul edilir. Tasarrufun varlığının bir mal veya hak iktisabı olarak tesbiti halinde, bu mal

veya hakkın maliyet bedeli (mahyet bedeli bilinmiyorsa iktisap tarihindeki rayiç bedeh), mal veya hakkın iktisap tarihi bilinmiyorsa bir önceki yılın son günündeki rayiç bedeli vergiye tabi matrah kabul edilir.

3) Dar mükellefiyete tabi olanların 45 inci maddede yazılı işleri arızı olarak yapmalarından elde ettikleri kazançlar hakkında söz konusu madde hükümleri uygulanır

MADDE 44. - 193 sayılı Kanunun 85 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Gelirin toplanması ve beyan

Madde 85. - Mükellefler, 2 ncı maddede yazılı kaynaklardan bir takvim yılı içinde elde ettiklen kazanç ve iratları için bu Kanunda aksine hüküm olmadıkça yıllık beyanname verirler. Bu Kanuna göre beyanı gereken gelirlerin yıllık beyannamede toplanması zorunludur.

Tacirlerle çiftçiler ve serbest meslek erbabı ticari, zirai ve mesleki faaliyetlerinden kazanç temin etmemiş olsalar bile, yıllık beyanname verirler Bu hüküm şirketlerin faaliyet ve tasfiye dönemlerine şamil olmak üzere kollektif şirket ortakları ile komanditeler hakkında da uygulanır.

Yabancı memleketlerde elde edilen kazanç ve iratlar:

1. Mükellefin bunları Türkiye’de hesaplarına intikal ettirdiği yılda,

2. Türkiye’de hesaplara intikal ettirilmemesinin mükellefin iradesi dışındaki sebeplerden ilen geldiği tevsik olunan hallerde, mükellefin bunlara tasarruf edebildiği yılda;

Elde edilmiş sayılır.

MADDE 45. - 193 sayılı Kanunun 86 ncı maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Beyanname verilmeyen haller

Madde 86- Aşağıda yazılı hallerde yıllık beyanname verilmez

1. Tam mükellefiyette vergiye tabi gelir (yabancı memleketlerde elde edilenler hariç) sadece:

a) Tek işverenden alınan tevkif suretiyle vergilendirilmiş ücretlerden,

b) Birden fazla işverenden alınan, tevkif suretiyle vergilendirilmiş ve yıllık gayrisafi tutarları toplamı 103 üncü maddede yazılı tarifenin birinci ve ikinci gelir dilimlen toplamının yarısını aşmayan ücretlerden;

c) Tevkif yoluyla vergilendirilmiş bulunan ve gayrisafi tutarları toplamı 103 üncü maddede yazılı tarifenin birinci ve ikinci gelir dilimlen toplamının yansını aşmayan menkul sermaye iratlarından ve vergi alacağı dahil kurumlardan elde edilen kâr paylarından;

d) Tevkif yoluyla vergilendirilmiş bulunan ve gayrisafi tutarları toplamı 103 üncü maddede yazılı tarifenin birinci ve ikinci gelir dilimlen toplamının yansını aşmayan gayrimenkul sermaye iratlarından;

e) Gerçek usulde vergilendirilmeyen zirai kazançlardan,

f) Kazanç ve iratların istisna hadleri içinde kalan kısımlarından,

g) Yukarıda sayılan kazanç ve iratların birkaçı veya tamamından,

ibaret ise

2. Dar mükellefiyette vergiye tabi gelir sadece:

a) Tevkif suretiyle vergilendirilmiş ücretler, serbest meslek kazançları, menkul ve gayrimenkul sermaye iratları ile kurumlardan elde edilen kâr paylarından,

b) Diğer kazanç ve iratlardan;

a) Yukarıda sayılan kazanç ve iratların birkaçı veya tamamından,

ibaret ise.

Diğer gelirler nedeniyle beyanname verilmesi halinde de 1 ve 2 numaralı bentlerde belirtilen gelirler beyannameye ithal edilmez.

MADDE 46. - 193 sayılı Kanunun 89 uncu maddesinin başlığı ve birinci fıkrasının 2 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki 3 numaralı bent eklenmiştir.

Sigorta primi, teberru ve diğer indirimler

2. Genel bütçeye dahil dairelere, katma bütçeli idarelere, il özel idareleri ve belediyelere, köylere ve kamu menfaatine yararlı derneklere, Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflara ve bilimsel araştırma ve geliştirme faaliyetlerinde bulunan kurum ve kuruluşlara, müzelere, sinema, tiyatro, opera, bale, klasik müzik, klasik Türk müziği ve plastik sanatlar alanındaki üretim ve etkinlikler ile bu alanlarda kurulacak özel araştırma, eğitim ve uygulama merkezlerine, Kültür Bakanlığınca da desteklenen veya desteklenmesi uygun görülen uluslararası sanatsal organizasyonlara özel ve tüzel kişiler tarafından makbuz karşılığında yapılan bağış ve yardımlar (Bir takvim yılı içinde yapılan bağış ve yardımların toplamı o yıla ait beyan edilecek gelirin % 5' ini, kalkınmada öncelikli yöreler için % 10'unu aşarsa fazlası indirilmez)

Bağış ve yardımın nakden yapılmaması halinde, bağışlanan veya yardımın konusunu teşkil eden mal veya hakkın varsa mukayyet değeri, yoksa Vergi Usul Kanunu hükümleri dairesinde takdir komisyonunca tespit edilecek değer esas alınır

Mükelleflerin, yılı içinde yaptıkları kendi araştırma ve geliştirme harcamaları tutarını geçmemek üzere ilgili dönemde ödemeleri gereken yıllık gelir vergisinin % 20'sinin kanuni süresinde tahsilinden vazgeçilerek, bu orana isabet eden vergi üç yıl süre ile faizsiz olarak ertelenebilir. Ertelenen bu vergi üç yıl içinde gelir vergisinin ödenme taksitleri ile birlikte eşit taksitler halinde ödenir.

Bu uygulamanın esas ve usulleri Maliye Bakanlığınca tayin ve tespit olunur.

2. Mesleki faaliyet icra eden veya basit usulde vergilendirilenlerden tüccar ve ücretli durumuna girmeksizin yapılan imalat, tamirat ve küçük sanat işleriyle uğraşan özörlölerin gelir vergisi matrahına esas kazançlarına, bu Kanunun 31 inci maddesinin 2 numaralı bendinde yer alan esaslara göre hesaplanan yıllık indirim uygulanır. Bu indirim, bakmakla yükümlü olduğu özörlü kişi bulunan serbest meslek erbabı ve ücret geliri elde edenler için de uygulanır. İndirim, hizmet erbabının tevkifat matrahına uygulanır.

MADDE 47. - 193 sayılı Kanunun 92 nci maddesinin birinci fıkrası aşığıdaki şekilde değıştirilmiştir.

Bir takvim yılına ait beyanname-

1- Gelirin sadece gayrimenkul sermaye iradından ibaret olması halinde izleyen yılın ocak ayı içinde,

2- Gelirin sadece basit usulde tespit edilen ticari kazançlardan ibaret olması halinde izleyen yılın şubat ayı içinde,

3- Diğer hallerde izleyen yılın mart ayı içinde,

Tam mükellefiyette vergiyi tarha yetkili vergi dairesine, dar mükellefiyette Türkiye’de vergi muhatabı mevcutsa onun Türkiye’de oturduğu yerin, Türkiye’de vergi muhatabı yoksa işyerinin (işyeri birden fazla ise bu işyerlerinden herhangi birisinin) bulunduğu yer vergi dairesine verilir veya taahhütlü olarak posta ile gönderilir.

MADDE 48. - 193 sayılı Kanunun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının 6 numaralı bendinin (b) alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı bende aşağıdaki (c) alt bendi eklenmiş, 7 numaralı bendinin (c) alt bendi ve 10 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, 7, 8, 9 ve 14 numaralı bentlerinin parantez içi hükümleri ise “(Kanunla kurulan demek ve vakıflar ile demek ve vakıf olmamakla birlikte; odalar, borsalar, meslek örgütleri ve bunların üst kuruluşları, siyasi partiler, emekli ve yardım sandıkları gibi vergi uygulamalarında demek ve vakıf olarak kabul edilenler hariç, demek ve vakıflar ile tam mükellef kurumlara ödenenler dahil);” olarak değiştirilmiştir.

b) i) Kurumlar vergisinden istisna kazançlara isabet eden kısım düşüldükten sonra, 75 inci maddenin ikinci fıkrasının 1, 2 ve 3 numaralı bentlerinde yazılı kâr paylarından (Kânn sermayeye ilavesi kâr dağıtımı sayılmaz.) (kurumlar ile gelir ve kurumlar vergisi mükellefi olmayanlara ve muaf olanlara ödenenler dahil),

1) Halka açık anonim şirketlerde,

2) Diğerlerinde,

ii) Dağıtılsın dağıtılmasın kurumlar vergisine tabi kurumların, Kurumlar Vergisi Kanununun 8 inci maddesinin 1 numaralı bendi dışında kalan kurumlar vergisinden müstesna kazanç ve iratlarından,

iii) Dağıtılsın dağıtılmasın Gelir Vergisi Kanununun 75 inci maddesinin ikinci fıkrasının 4 numaralı bendinde yazılı menkul sermaye iratlarından indirim ve istisnalar düşüldükten sonra kalan kısmından,

Bu alt bendin (i) ve (ii) alt bentleri uyarınca yapılan tevkifat, beyanname üzerinden hesaplanan gelir vergisine mahsup edilemez.

c) Vakıflar ve demeklerin (kanunla kurulan demek ve vakıflar ile sendikalar, meslek odaları ve bunların üst kuruluşları, borsalar ve siyasi partiler hariç), iktisadi işletmelerinden elde edilenler dışında kalan ve tevkifata tabi tutulmamış olan her türlü gelirlerinden (demek ve vakıflara kuruluşları sırasında tahsis edilen sermaye, üyelerine emeklilik aylık ve ikramiyesi vermek üzere çalışan vakıfların aidat gelirleri hariç, sıfır oranda tevkifata tabi tutulmuş gelirleri ile bağış ve yardımlar dahil);

i) Bakanlar Kurulu'nca vergi muafiyeti tanınan vakıflar ve kamu menfâatlerine yararlı sayılan demekler için (Bu bent gereğince yapılan tevkifat binde birden fazla olamaz.),

ii) Diğer vakıf ve demekler için (Bu bent gereğince yapılan tevkifat yüzde birden fazla olamaz),

c) Toplu Konut İdaresi, Kamu Ortaklığı İdaresi ve Özelleştirme İdaresince çıkarılan menkul kıymetlere sağlanan gelirlerden,

10. a) Baş bayiler hariç olmak üzere Milli Piyango İdaresince çıkarılan biletleri satanlar ile diğer kişilerce çıkartılan bu nitelikteki biletleri satanlara yapılan komisyon, prim ve benzeri ödemelerden,

b) 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanuna göre gerçek ve tüzel kişilerin mallarını iş akdi ile bağlı olmaksızın bunlar adına kapı kapı dolaşmak suretiyle tüketiciye satanlara bu faaliyetleriyle ilgili olarak yapılan komisyon, prim ve benzeri ödemelerden,

MADDE 49. - 193 sayılı Kanunun 101 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Dar mükellefiyete tabi mükelleflerden yıllık beyanname vermeye mecbur olmayanlar:

1. Gayrimenkullerin elden çıkarılmasından doğan diğer kazanç ve iratlarını gayrimenkulün bulunduğu,

2. Menkul malların ve hakların elden çıkarılmasından doğan diğer kazanç ve iratlarını, mal ve hakların Türkiye'de elden çıkarıldığı,

3. Ticari veya zirai bir işlemenin faaliyetinin durdurulması veya terk edilmesi karşılığında elde ettikleri diğer kazanç ve iratların işletmenin bu'unduğu,

4. Arızı olarak ticari işlemlerin yapılması, lan veya bu nitelikteki işlemlere tavassuttan elde edilen diğer kazanç ve iratlarla, arızı olarak serbest meslek faaliyetleri dolayısıyla elde edilen kazançlar ve dar mükellefiyete tabi olanların 45 inci maddede yazılı işlen anzi olarak yapmalarından elde ettikleri diğer kazanç ve iratlar, faaliyetin yapıldığı veya yolcu veya yükün taşıta alındığı,

5. Gerçek usulde vergiye tabi mükelleflerin terk ettikleri işleriyle ilgili olarak sonradan elde ettikleri diğer kazanç ve iratlar (zarar yazılan değersiz alacaklarla, karşılık ayrılan şüpheli alacaklarının tahsili dahil), ticari, zirai veya mesleki bir faaliyete hiç girişilmemesi veya ihale, artırma ve eksiltmelere iştirak edilmemesi karşılığında elde ettikleri diğer kazanç ve iratları, vergisi tevkif suretiyle alınmamış menkul sermaye iratlarını ve diğer her türlü kazanç ve ırada dışkın ödemenin Türkiye'de yapıldığı,

6. Diğer hallerde Maliye Bakanlığınca belirlenen,

Yerin vergi dairesine münferit beyanname ile bildirmeye mecburdurlar.

MADDE 50. - 193 sayılı Kanunun 103 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Gelir vergisine tabi gelirler;

2.000.000.000 liraya kadar	% 15
5.000.000.000 liranın 2.000.000.000 lirası için 300.000.000 lira, fazlası	% 20
10.000.000.000 liranın 5 .000.000.000 lirası için 900.000.000 lira, fazlası	% 25
25.000.000.000 liranın 10 000.000.000 lirası için 2. 150.000.000 lira, fazlası	% 30
50.000.000.000 liranın 25.000.000.000 lirası için 6 650.000.000 lira, fazlası	% 35
50.000.000 000 liradan fazlasının 50.000.000.000 lirası için 15.400 000.000	
lira, fazlası	% 40

Oranında vergilendirilir.

MADDE 51. - 193 sayılı Kanunun 117 nci maddesinin başlığı ve birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Yıllık beyana tabi gelirler üzerinden tahakkuk eden vergilerde ödeme

1- Ocak ayı içerisinde verilmesi gereken beyanname ile bildirilen gelir üzerinden tahakkuk ettirilen gelir vergisi ocak, nisan, temmuz aylarında;

2- Şubat ayı içerisinde verilmesi gereken beyanname ile bildirilen gelir üzerinden tahakkuk ettirilen gelir vergisi şubat, mayıs, ağustos aylarında;

3- Mart ayı içerisinde verilmesi gereken beyanname ile bildirilen gelir üzerinden tahakkuk ettirilen gelir vergisi mart, haziran, eylül aylarında;

Olmak üzere üç eşit taksitte ödenir

MADDE 52. - 193 sayılı Kanunun mükerrer 120 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Geçici vergi

Mükerrer Madde 120 - Ticari kazanç sahipleri (basit usulde vergilendirilenler hariç)-ile serbest meslek erbabı cari vergilendirme döneminin gelir vergisine mahsup edilmek üzere, bu Kanunun ticari veya mesleki kazancın tespitine ilişkin hükümlerine göre (indirim ve istisnalar ile Vergi Usul Kanununun değerlemeye ait hükümleri de dikkate alınarak) belirlenen ilgili hesap döneminin üçer aylık kazançları (42 nci madde kapsamına giren kazançlar ile noterlik görevini ifa ile mükellef olanların bu işlerden sağladıkları kazançlar hariç) üzerinden, 103 üncü maddede yer alan tarifenin ilk gelir dilimine uygulanan oranda geçici vergi öderler. Geçici vergi matrahının hesaplanmasında dönem sonu mal mevcutları, kayıtlar üzerinden tespit edilebilir. Geçici vergi matrahının hesabında, yıllık beyannameye kazancın yetersiz olması nedeniyle indirilemeyen tutar hariç, harcama yapılmadıkça yatırım indirimi uygulanmaz.

Hesaplanan geçici vergi, üç aylık dönemi izleyen ikinci ayın 15 inci günü akşamına kadar bağlı olunan vergi dairesine beyan edilir ve aynı süre içinde ödenir. Aynı dönem içinde tevkif edilmiş bulunan gelir vergisi (42 nci maddede belirtilen kazançlardan yapılan tevkifat hariç) hesaplanan geçici vergiden mahsup edilir.

Yapılan incelemeler sonucunda, geçmiş dönemlere ait geçici verginin % 10'u aşan tutarda eksik beyan edildiğinin tespiti halinde, eksik beyan edilen bu kısım için re'sen veya ikmalen geçici vergi tarh edilir. Mahsup süresi geçtikten sonra, kesinleşen geçici vergiler terkin edilir, ancak gecikme faizi ve ceza tahsil edilir.

Bir önceki takvim yılında üçer aylık dönemler halinde tahakkuk ettirilerek tahsil edilen geçici vergi, yıllık beyanname üzerinden hesaplanan gelir vergisinden mahsup edilir. Mahsup edilemeyen tutar, mükellefin diğer vergi borçlarına mahsup edilir. Bu mahsuplara rağmen kalan geçici vergi tutan, o yılın sonuna kadar yazılı olarak talep edilmesi halinde mükellefe red ve iade edilir.

İşin bırakılması halinde, işin bırakıldığı dönemi izleyen dönemlerde geçici vergi ödenmez.

Geçici vergi uygulamasına ilişkin usuller Maliye Bakanlığınca tespit edilir

MADDE 53. - 193 sayılı Kanunun Mükerrer 123 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Mükerrer Madde 123 - 1. Bu Kanunun Mükerrer 111 inci maddesinde yer alan maktu had ve tutarlar, 1/1/1998 tarihi itibarıyla geçerli olan had ve tutarlarına yükseltilmiştir

2. Bu Kanunun 21, 23/8, Ek 2, 47 ve 48 inci maddelerinde yer alan maktu had ve tutarlar, her yıl bir önceki yıla ilişkin olarak Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılmak suretiyle uygulanır Bu şekilde hesaplanan maktu had ve tutarların yüzde beşini aşmayan kesirler dikkate alınmaz. Bakanlar Kurulu, bu surette tespit edilen had ve tutarları yarısına kadar artırmaya veya indirmeye yetkilidir

3. Bu Kanunun 103 üncü maddesinde yer alan vergi tarifesinin gelir dilim tutarları hakkında, bu maddenin 2 numaralı fıkrası uygulanır Vergi tarifesinin gelir dilimlerine karşılık gelen kanuni vergi oranlarını, her bir dilim için ayrı ayrı veya topluca beş puana kadar indirmeye veya kanuni hadlerine kadar yükseltmeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.

MADDE 54. - 193 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir

Geçici Madde 44. - Götürü usule tabi ticaret erbabından Gelir Vergisi Kanununun bu Kanunla değişik 47 ve 48 inci maddelerinde sayılan basit usule tabi olmanın genel ve özel şartlarını 31/12/1998 tarihi itibarıyla taşıyanlar 1/1/1999 tarihinden itibaren basit usule tabi olurlar

Götürü usulde vergilendirilmekte iken 1/1/1999 tarihinden itibaren basit usulde vergilendirilme kapsamına alınan mükellefler, bu tarih itibariyle mevcut mallarını alış bedelleri ile, bu bedel bilinmiyorsa kendileri tarafından tespit edilecek rayiç bedelleri ile değerlemeye tabi tutarlar.

1/1/1999-31/12/2003 tarihleri arasındaki kazançlara uygulanmak üzere, münhasıran belediye teşkilatı bulunmayan köylerde (belediyelerin mücavir alan sınırları hariç) işyerlerinde faaliyet gösteren ve basit usulde vergilendirilen mükelleflerin 103 üncü maddede yazı tarifenin birinci gelir diliminin yansını aşmayan kazançları için beyanname verilmez.

Basit usule tabi mükelleflerin 2001 yılı sonuna kadar, ilgili vergilendirme dönemleri için beyan edecekleri safi kazanç tutarlarının, Gelir Vergisi Kanununun bu Kanunla değişmeden önceki 46 nci maddesine göre intibak ettirildikleri derecelerin bulundukları yöreler itibariyle belirlenen ve 1998 yılında uygulanacak olan götürü safi kazanç tutarlarının 1999, 2000 ve 2001 yıllarında yeniden değerlendirme oranında artırılan tutarlarını aşması halinde; beyan edilen tutarlar yerine bu tutarlar vergilemeye esas alınır. Bu uygulamada, takvim yılı içinde işe başlayan veya işi bırakan mükelleflerin götürü safi kazancı, işe başlanılan ay hariç tutulmak ve işin bırakıldığı ay tam sayılmak suretiyle hesaplanan tutardır. Bu süre içinde 48 inci maddede yazılı hadler aranmaz. 31/12/2001 tarihinde basit usule tabi olmanın şartlarını topluca taşıyanların kazançları, şartları taşıdıktan sürece takip eden yıllarda da basit usule göre tespit edilir.

Yapılan denetimlerde, bir takvim yılı içinde iki defa belge almadığı veya vermediği tespit edilen mükellefler intibak ettirildikleri derecenin bir üstünden, birinci dereceden vergilendirilenler ise intibak ettirilen derecelere ait safi kazanç tutarları % 50 oranında artırılmak suretiyle bulunan tutar üzerinden vergilendirilirler.

Geçici Madde 45. - 1) 1997 takvim yılındaki satış hasılatı; 1996 yılı için uygulanan satış hasılatı tutarının yeniden değerlendirme oranında artırılmış tutarını aşmayan küçük çiftçiler, 1997 takvim yılında elde ettikleri zirai kazançlar için yıllık gelir vergisi beyannamesi vermezler. 1997 yılı zirai kazancına ilişkin olarak 1998 yılı içerisinde beyanname veren çiftçilerin beyannamelerinde gösterilen zirai kazançları üzerinden hesaplanarak tahakkuk ettirilen vergileri terkin, tahsil edilen vergileri iade edilir.

Bu Kanunun 53 üncü maddesinin birinci fıkrası hükmünde yer alan on yaşına kadar ikiden fazla traktöre sahip olma şartı kendi işinde kullanılması koşuluyla, on yıl süre ile dikkate alınmaz.

2) Gelir Vergisi Kanununun bu Kanunla değişmeden önceki 53 üncü maddesi hükmü gereğince götürü gider veya gerçek kazanç usulüne göre vergilendirilen zirai kazanç mükellefleri, 31/12/1997 tarihi itibariyle bu Kanunun 54 üncü maddesinde yazılı ölçüleri aşmamaları halinde, 1/1/1998 tarihinden itibaren zirai mahsulleri ve hizmetlerinin satış bedeli üzerinden yapılan tevkifat suretiyle vergilendirilirler.

Geçici Madde 46 -1)31/12/2008 tarihine kadar uygulanmak üzere; iktisap şekli ne olursa olsun, beş yıldan fazla elde tutulan (veraset yoluyla iktisap edilenlerde beş yıllık süre şartı aranmaz); konutlar ile köy kıymet beyan defterine kayıt edilmesi gereken gayrimenkullerin elden çıkarılmasından doğan kazançlar gelir vergisinden müstesnadır.

Diğer kazanç ve irat tutarının hesaplanmasında; 1998 yılı emlak vergisi beyanname verme süresinin bitmesinden önce iktisap edilen gayrimenkullerin elden çıkarılması halinde, bunların maliyet bedeli olarak 1998 yılı genel beyan döneminde beyan edilecek emlak vergisi değeri esas alınır.

1/1/1999 tarihinden önce iktisap edilen ve menkul kıymetler borsasında işlem gören hisse senetlerinin bu tarihten sonra elden çıkarılması halinde bunların maliyet bedeli olarak, 1998 yılının son işlem gününde borsada oluşan ortalama fiyatı, 1/1/1999 tarihinden önce iktisap edilen menkul kıymet yatırım fonlarının katılma belgelerinin elden çıkarılmasında 1998 yılının son günündeki değeri esas alınabilir.

Bu maddeye göre maliyet bedeli kabul edilen tutarlar endekslenmiş maliyet bedeli kabul edilir ve iktisap tarihinden; gayrimenkullerde 1998 yılı emlak vergisi beyanname verme süresi sonuna, hisse senetlerinde 1998 yılı sonuna kadar olan süre için yeniden endeksleme yapılmaz.

2) Bu Kanunun 2 nci maddesinin 1-6 numaralı bentlerinde sayılan gelir unsurları ile ilişkilendirilemeyen ve elde edildiği dönemin tespit edilememesi nedeniyle bu Kanunun 80 inci maddesinin dördüncü fıkrası uyarınca bir önceki yılın gelin olarak vergilendirilecek olan diğer kazanç ve iratlar üzerinden tarh edilecek vergilere 2003 yılı sonuna kadar vergi ziyası cezası ile usulsüzlük cezası uygulanmaz.

Geçici Madde 47 - Bu Kanunun yayımlandığı tarih itibariyle sahip olunan ve mevcudiyeti Devlet tarafından veya Devlet güvencesinde tutulan kayıt ve siciller ve diğer kanaat getirici vesikalarla ispat edilen para ve alacak ile altın, döviz ve diğer mallardan karşılanan mal edinimleri ve

harcamalardan hareketle bu Kanunun 82 nci maddesinin 2 numaralı fıkrasına göre tarhiyat yapılamayacağı gibi, bu unsurlar delil olarak kullanılmak suretiyle Vergi Usul Kanununun 30 uncu maddesinin ikinci fıkrasının 7 numaralı bendine göre de geçmişe yönelik inceleme ve tarhiyat yapılamaz.

Bu maddede geçen kanaat getirici vesika tabiri; banka, banker, aracı kurumlar ve benzeri mali kurumlar, posta idaresi, noterler ile tapu, trafik gibi kamu kurum ve kuruluşlarının kayıt ve belgeleri ile 213 sayılı Vergi Usul Kanununun ikinci kitap üçüncü kısmında yer alan belgeleri ifade eder.

Mükelleflerin bu kayıtlarda yer almayan veya yukarıda sayılan vesikalarla kanıtlanamayan nakit para, mevduat sertifikası, döviz ve benzeri kıymetlerini 30/9/1998 tarihi itibarıyla asgari bir gün süreyle Türkiye’de kurulu mevduat kabulüne yetkili bankaların Türkiye’deki şubelerinde bulundurduklarının tevsiki şartıyla bu kıymetlerden karşılanan mal edinimleri ve harcamalar hakkında da yukarıdaki hükümler uygulanır. Söz konusu kuruluşlar mükelleflerin bu konudaki taleplerini yerine getirmeye mecburdurlar.

Maliye Bakanlığı bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

Geçici Madde 48 - Gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri (adi, kollektif ve adi komandit şirketler dahil), işletmelerinde mevcut olduğu halde kayıtlarında yer almayan emtia, makina, teçhizat ve demirbaşlarını kendilerince veya bağlı oldukları meslek kuruluşunca tespit edilecek rayiç bedel ile bu Kanunun yayımını izleyen üçüncü ayın son iş gününe kadar bir envanter listesi ile vergi dairelerine bildirmek suretiyle defterlerine kaydedebilirler. Bu suretle beyan edilen kıymetlerin satılması halinde satış bedeli bunların deftere kaydedilen bedelinden düşük olamaz. Bildirime dahil edilen varlıklar için amortisman ayrılmaz.

Bilanço esasına göre defter tutan mükellefler, bu madde hükümleri uyarınca aktiflerine kaydettikleri emtia için ayrı, makina, teçhizat ve demirbaşlar için ayrı özel karşılık hesabı açarlar. Emtia için ayrılan karşılık, ortaklara dağıtılması veya işletmenin tasfiye edilmesi halinde sermayenin unsuru sayılır ve vergilendirilmez. Makina, teçhizat ve demirbaşlar envantere kaydedilir ve ayrılan karşılık birikmiş amortisman addolunur. İşletme hesabı esasına göre defter tutan mükellefler ise söz konusu emtiayı defterlerinin gider kısmına satın alınan mal olarak kaydederler Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı

yetkilidir.

Geçici Madde 49 - Gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri (adi, kollektif ve adi komandit şirketler dahil), kayıtlarında yer aldığı halde işletmelerinde mevcut olmayan mallarını, bu Kanunun yayımlandığı tarihi takip eden ikinci ayın sonuna kadar, aynı neviden mallara ilişkin cari yıl kayıtlarına göre tespit edilen gayri safı kâr oranını dikkate alarak faturalamak ve her türlü vergisel yükümlülüklerini yerine getirmek suretiyle kayıt ve beyanlarına intikal ettirebilirler. Gayri safı kâr oranının can yıl kayıtlarına göre tespit edilemediği hallerde mükellefin bağlı olduğu meslek odalarının belirleyeceği oranlar esas alınır. Bu madde hükmünün uygulanmasına ilişkin olarak geçmişe yönelik ceza ve faiz uygulanmaz Yılı içerisinde ödenmesi gereken vergilerin, ödeme sürelerinde değişiklik yapmaya Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Geçici Madde 50. - 1/1/1999 tarihinden önce Yatırım Teşvik Belgesine bağlanan yatırım harcamalarına, Gelir Vergisi Kanununun bu Kanunla değişiklik yapılmadan önceki Ek 1 ve Ek 4 üncü maddeleri ile Ek 3 üncü maddesinin beşinci fıkrası hükümleri ve Kurumlar Vergisi Kanununun bu Kanunla kaldırılan mükerrer 8 inci maddesi hükmü; 1/1/1999 tarihinden sonra yatırım Teşvik Belgesine bağlanmış olan yatırım harcamalarına ise söz konusu maddelerin bu Kanunla değişik hükümleri uygulanır.

Geçici Madde 51. - Kendilerine özel hesap dönemi tayin edilmiş gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri,

31/12/1998 tarihi itibarıyla içinde bulunduktan üç aylık dönemi takip eden dönemden başlayarak bu Kanunun değişik mükerrer 120 ve Kurumlar Vergisi Kanununun 25 inci maddeleri uyarınca geçici vergi öderler. Geçici vergi beyannamesi verilen dönemlere ilişkin yıllık beyannameler üzerinden tahakkuk ettirilen geçici vergi taksitleri terkin edilir.

Geçici Madde 52. - 1/7/1998 tarihinden sonra elde edilen ücretler için, bu tarih itibarıyla mevcut vergi matrahı dikkate alınarak, bu Kanunun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının 1 numaralı bendine göre yapılacak tevkifatlara münhasır olmak üzere aşağıdaki tarife uygulanır.

1.000.000.000 liraya kadar		% 20
2.000.000.000 liranın 1.000.000.000 lirası için 200.000.000 lira,	fazlası	% 25
4.000.000.000 liranın 2.000.000.000 lirası için 450.000.000 lira,	fazlası	% 30

8.000.000.000 liranın 4 000.000.000 lirası için 1.050.000.000 lira, fazlası % 35

16.000.000.000 liranın 8.000.000 000 lirası için 2.450.000.000 lira, fazlası % 40

16.000.000.000 liradan fazlasının 16.000.000.000 lirası için 5.650.000.000

lira, fazlası % 45

Geçici Madde 53. - Bu Kanunun yayımından önce ihraç edilen her nevi tahvil ve Hazine bonosu ile Toplu Konut İdaresi, Kamu Ortaklığı idaresi ve Özelleştirme idaresince çıkarılan menkul kıymetlerden sağlanan gelirlerden yapılan gelir vergisi tevkifatı sırasında, Gelir Vergisi Kanununun bu Kanunla değişmeden önceki 75 inci maddesinin ikinci fıkrasının 5 numaralı bendi hükmü uygulanır.

Geçici Madde 54. - 1998 yılı gelirleri için, bu Kanunun 45 inci maddesiyle değiştirilen 193 sayılı Kanunun 86 ncı maddesinin birinci fıkrasının 1 numaralı bendinin (b), (c) ve (d) alt bentlerinde yer alan hadler yerine, 2.500.000.000 lira esas alınır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

KURUMLAR VERGİSİ KANUNU İLE İLGİLİ DEĞİŞİKLİKLER

MADDE 55. - 3/6/1949 tarihli ve 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasının 6 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

6. Genel bütçeye dahil dairelere, katma bütçeli idarelere, il özel idarelerine, belediyelere ve köylere, Bakanlar Kurulu'nca vergi muafiyeti tanınan vakıflara, kamu menfaatlerine yararlı sayılan derneklere ve bilimsel araştırma ve geliştirme faaliyetlerinde bulunan kurum ve kuruluşlara makbuz karşılığında yapılan bağış ve yardımların toplamının o yıla ait kurum kazancının % 5'ine kadar olan kısmı

Bağış ve yardımın nakden yapılmaması halinde bağışlanan veya yardımın konusunu teşkil eden mal veya hakkın maliyet bedeli veya mukayyet değeri, bu değer mevcut değilse Vergi Usul Kanunu hükümleri dairesinde takdir komisyonlarınca tespit edilecek değen esas alınır

Mükelleflerin, yılı içinde yaptıkları kendi araştırma ve geliştirme harcamaları tutarını geçmemek üzere ilgili dönemde ödemeleri gereken yıllık kurumlar vergisinin % 20'sinin kanuni süresinde tahsilinden vazgeçilerek, bu orana isabet eden vergi uç yıl süre ile faizsiz olarak ertelenebilir.

Ertelenen bu vergi üç yıl içinde kurumlar vergisinin ödenme taksitlen ile birlikte eşit taksitler halinde ödenir.

Bu uygulamanın esas ve usulleri Maliye Bakanlığınca tayin ve tespit olunur.

MADDE 56. - 5422 sayılı Kanunun 22 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir

Madde 22. - Dar mükellefiyete giren yabancı kurumların vergiye tabi kazancının Gelir Vergisi Kanununun 80 inci maddesinde yazılı diğer kazanç ve iratlardan (telif, imtiyaz, ihtira, işletme, ticaret unvanı, alameti farika ve benzen gayri maddi hakların satışı, devir ve temlik karşılığında alınan bedeller hariç) ibaret bulunması halinde, yabancı kurum veya Türkiye'de namına hareket eden kimse bu gibi kazançtan iktisap tarihinden itibaren onbeş gün içinde anılan Kanunun 101 inci maddesinde belirtilen vergi dairelerine beyanname ile bildirmeye mecburdur

MADDE 57. - 5422 sayılı Kanunun 25 inci maddesinin başlığı ile birinci ve ikinci fıkratan aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Kurumlar vergisi ve geçici vergi oranı

Kurumlar vergisi, bu Kanuna göre tespit olunan kurum kazancından % 30 oranında alınır.

Kurumlar vergisi mükellefleri, cari vergilendirme döneminin kurumlar vergisine mahsup edilmek üzere,

Gelir Vergisi Kanununun mükerrer 120 nci maddesinde belirtilen esaslara göre üçer aylık kazançtan üzerinden % 25 oranında geçici vergi öderler.

MADDE 58. - 5422 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

Geçici Madde 27- Bu Kanunun yayımı tarihinden önce mükellefiyetini iş ortaklığı olarak tesis ettirmiş olan kurumlar, bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren bir ay içerisinde vergi dairesine başvurarak Kurumlar Vergisi Kanununun bu Kanunla değiştirilen mükerrer 6 ncı maddesindeki ihtiyarilik hakkından yararlanabilirler. Bu hükmün uygulamasına ilişkin usul ve esastan tespit etmeye Maliye Bakanlığı yetkilidir

BEŞİNCİ BÖLÜM

KATMA DEĞER VERGİSİ KANUNU İLE İLGİLİ DEĞİŞİKLİKLER

MADDE 59. - 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 3174 sayılı Kanunla değişik İkinci Kısım İkinci Bölüm başlığı ile 13 üncü madde başlığı “Araçlar, Petrol Aramaları ve Teşvik Belgeli Yatırımlarda İstisna” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki (d) bendi eklenmiştir.

d) Yatırım Teşvik Belgesi sahibi mükelleflere belge kapsamındaki makina ve teçhizat teslimleri (Şu kadar ki, yatırımın teşvik belgesinde öngörüldüğü şekilde gerçekleşmemesi halinde, zamanında alınmayan vergi alıcıdan, vergi ziyai cezası uygulanarak gecikme faizi ile birlikte tahsil edilir. Zamanında alınmayan vergiler ile vergi cezalarında zamanaşımı, verginin tarhını veya cezanın kesilmesini gerektiren durumun meydana geldiği tarihi takip eden takvim yılının başından itibaren başlar).

MADDE 60. - 3065 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin 4 numaralı fıkrasının (g) bendine, “Külçe altın, ...” ibaresinden sonra gelmek üzere “ ...külçe gümüş, ...” ibaresi ile fıkranın sonuna aşağıdaki (k) bendi eklenmiştir.

k) Organize sanayi bölgeleri ile küçük sanayi sitelerinin kurulması amacıyla oluşturulan iktisadi işletmelerin arsa ve işyeri teslimleri ile konut yapı kooperatiflerinin üyelerine konut teslimleri.

MADDE 61. - 3065 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinin 3297 sayılı Kanunla değişik 2 numaralı fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Şu kadar ki, 28 inci madde uyarınca Bakanlar Kurulu tarafından vergi nispeti indirilen teslim ve hizmetlerle ilgili olup yılı içerisinde indirilemeyen ve tutan Bakanlar Kurulunca tespit edilecek sınırın aşan vergi iade olunur. Maliye Bakanlığı bu Akranın uygulamasına ilişkin usul ve esasları tespit etmeye yetkilidir.

MADDE 62. - 3065 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir

Geçici Madde 13. - Gelir Vergisi Kanununa eklenen Geçici 48 inci madde uyarınca beyan edilen makina, teçhizat ve demirbaşların bedeli üzerinden %10 oranı, genel ve yükseltilmiş orana tabi emtianın bedeli üzerinden %10 oranı, diğer emtianın bedeli üzerinden bu emtianın tabi olduğu oranların yansı esas alınarak katma değer vergisi hesaplanır ve ayrı bir beyanname ile sorumlu sıfatıyla beyan edilerek ödenir. Makina, teçhizat ve demirbaşlar üzerinden ödenen bu vergi hesaplanan katma değer vergisinden indirilemez. Emtia üzerinden ödenen vergi genel esaslara

göre indirilir. Bu emtia, makina, teçhizat ve demirbaşlar için Katma Değer Vergisi Kanununun 9 uncu maddesinin 2 numaralı fıkrası hükmü uygulanmaz.

Geçici Madde 14. - Bu Kanunun yayımlandığı tarihe kadar alınan yatırım teşvik belgelerinde yer alan yatırım mallarından, makina ve teçhizat niteliği taşımayanlar için Katma Değer Vergisi Kanununun bu Kanunla kaldırılan 49 uncu maddesinin ikinci fıkrası hükmü uygulanır.

Geçici Madde 15. - Bu Kanunun yayımlandığı tarihten önce bina inşaat ruhsatı alınmış olan inşaatlara ilişkin olarak;

- a) Konut yapı kooperatiflerine yapılan inşaat taahhüt işlen,
- b) Sadece 150 m2' yi aşmayan konutlara münhasır olmak üzere kanunla kurulmuş sosyal güvenlik kuruluşları ve belediyelere yapılan inşaat taahhüt işleri,

Katma değer vergisinden müstesnadır.

Geçici Madde 16. - Katma Değer Vergisi Kanununun 28 inci maddesi uyarınca Bakanlar Kurulu tarafından vergi nispeti indirilen teslim ve hizmetlerle ilgili olup bu Kanunun yayımını izleyen ayın sonuna kadar indirilemeyen vergi tutarı gelir veya kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider olarak dikkate alınabilir. Gider olarak yazılan bu vergi tutan indirim konusu yapılamaz. Temel gıda maddeleri ile ilgili olanlar hariç olmak üzere gider yazılmayan vergi tutan iade edilmez.

Geçici Madde 17. - Dahilde işleme ve geçici kabul rejimi kapsamında ihraç edilecek malların üretiminde kullanılacak maddelerin 31/12/2008 tarihine kadar tesliminde Katma Değer Vergisi Kanununun 11 inci maddesinin 1 numaralı fıkrasının (c) bendi hükümlerine göre, bölgeler, sektörler veya mal grupları itibarıyla işlem yaptırmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir. Bu maddenin uygulanmasında ihracat süresi olarak anılan bentteki süre yerine bu rejimlerle öngörülen süreler esas alınır. İhracatın şartlara uygun olarak gerçekleştirilmemesi halinde zamanında alınmayan vergi, vergi ziyası cezası uygulanarak gecikme faizi ile birlikte alıcıdan tahsil edilir.

ALTINCI BÖLÜM

GİDER VERGİLERİ KANUNU İLE İLGİLİ DEĞİŞİKLİKLER

MADDE 63. - 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 29 uncu maddesinin (m) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki (r) bendi eklenmiştir.

m) Türkiye Halk Bankasının, ihtisas kredileri kapsamında küçük ve orta ölçekli sanayi işletmelerine verdiği krediler ya da bu işletmelerin dış ticaret işlemlerine yaptığı aracılık hizmetleri dolayısıyla aldığı paralar ile Esnaf ve Sanatkarlar Kefalet Kooperatiflerinin kefaleti altında esnaf ve sanatkarlara verdiği krediler dolayısıyla alınan paralar ve bu kooperatiflerin ortaklarından masraf karşılığı adıyla aldığı paralar,

r) Kooperatifler aracılığı ile Başbakanlık Toplu Konut İdaresi ve bankalar tarafından açılan konut kredileri dolayısıyla lehe alınan paralar.

MADDE 64. - 6802 sayılı Kanunun 33 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Bakanlar Kurulu, bu maddede belirtilen vergi oranını bankalar arası mevduat muameleleri, bankalar ile 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanununa göre kurulan aracı kurumlar arasındaki borsa para piyasası muameleleri ve diğer banka ve sigorta muameleleri için ayrı ayrı veya birlikte %1'e kadar indirmeye ve yukarıdaki oranı aşmayacak şekilde yeniden tespit etmeye yetkilidir

YEDİNCİ BÖLÜM

EMLAK VERGİSİ KANUNU İLE İLGİLİ DEĞİŞİKLİKLER

MADDE 65. - 29/7/1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir

Madde 8. - Bina vergisinin oranı binde ikidir. Meskenlerde bu oran binde bir olarak uygulanır. Bakanlar Kurulu bu oranları, yansına kadar indirmeye veya üç katına kadar artırmaya yetkilidir.

Bakanlar Kurulu, Türkiye sınırları içinde tek meskeni olup, gelirleri münhasıran kanunla kurulan sosyal güvenlik kurumlarından aldıktan aylıklardan ibaret bulunanların veya bunlardan kendileri üzerine kayıtlı meskeni olmayanların anılan kuramlardan aylık almayan ve herhangi bir geliri de bulunmayan eşlerinin aynı nitelikteki meskenlerine ait vergi oranlarını sifra kadar indirmeye yetkilidir. Bu hüküm, yukarıda belirtilenlerin tek meskene hisse ile sahip olmaları halinde hisselerine ait kısım ile şehitlerin dul ve yetimlerine ve gazilere ait tek meskenleri hakkında da uygulanır. Muayyen zamanlarda dinlenme amacıyla kullanılan meskenler hakkında bu hüküm uygulanmaz.

Yeni inşa edilen bina veya binaların vergisi, arsasının (veya arsa payının) vergisinden az olamaz.

MADDE 66. - 1319 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Genel beyan dönemi veya vergi değerini tadil eden sebeplerin doğması halinde mükellefiyetin başlangıç yılını takip eden yıllarda, bu Kanunun 29 uncu maddesinin üçüncü fıkrasına göre tespit edilen matrah üzerinden hesaplanan bina vergisi, her takvim yılının başından itibaren o yıl için tahakkuk etmiş sayılır.

MADDE 67. - 1319 sayılı Kanunun 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 18. - Arazi vergisinin oranı binde birdir. Arsalarda bu oran binde üç olarak uygulanır. Bakanlar Kurulu bu oranları, yansına kadar indirmeye veya üç katına kadar artırmaya yetkilidir.

MADDE 68. - 1319 sayılı Kanunun 21 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Genel beyan dönemi veya vergi değerini tadil eden sebeplerin doğması hâlinde mükellefiyetin başlangıç yılını takip eden yıllarda, bu Kanunun 29 uncu maddesinin üçüncü fıkrasına göre tespit edilen matrah üzerinden hesaplanan arazi vergisi, her takvim yılının başından itibaren o yıl için tahakkuk etmiş sayılır.

MADDE 69. - 1319 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve dördüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

Genel beyan dönemi veya vergi değerini tadil eden sebeplerin mevcudiyeti halinde, mükellefiyetin başlangıç yılını takip eden yıllarda emlak vergisi matrahı, her yıl, bir önceki yıl matrahının Vergi Usul Kanunu hükümleri

uyarınca aynı yıl için tespit edilen yeniden değerlendirme oranında artırılması suretiyle bulunur. Ek süreye rağmen beyanname verilmemesi halinde, 32 nci maddeye göre belirlenen matrahlar hakkında da, ilgili bulunduğu yılı takip eden yıllarda aynı işlem yapılır. Bu fıkranın uygulanması ile ilgili usulleri belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

MADDE 70. - 1319 sayılı Kanunun 32 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Beyanname verilmemesi veya düşük beyanda bulunulması halinde yapılacak işlem

Madde 32. - Ek süreye rağmen beyanname verilmemesi halinde; vergi bu Kanun hükümlerine göre idarece tarh edilir. Şu kadar ki, gayrimenkulun maddi delillere göre tespit edilen değerinin beyan edilmesi gereken asgari değerden fazla olması halinde, bu değer üzerinden ikmalen vergi tarh olunur. Beyannamesini ek süreye rağmen vermeyen mükellefler adına vergi ziyai cezası kesilir.

Mükellefin beyanının maddi delillere göre tespit edilen rayiç bedelden düşük olması halinde, rayiç bedelle tarhiyata esas değer arasındaki fark üzerinden ceza uygulanmaksızın ikmalen vergi tarh olunur.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

VERASET VE İNTİKAL VERGİSİ KANUNU İLE İLGİLİ DEĞİŞİKLİKLER

MADDE 71. - 8/6/1959 tarihli ve 7338 sayılı Veraset ve İntikal Vergisi Kanununun 7 nci maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Veraset tarikiyle veya sair suretle ivazsız bir tarzda mal iktisap edenler, iktisap ettikleri malları, Spor-Toto Teşkilatı ile yarışma ve çekilişi düzenleyen gerçek ve tüzel kişiler ikramiye kazananların ikramiyelerinden kesilen vergileri, bir beyanname ile bildirmeye mecburdurlar.

Şu kadar ki, bu Kanunun 3 üncü maddesinde yazılı şahıslar ile 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (1) bendinde yazılı şahıslar, bu bentte yazılı iktisaptan, 16 nci maddesinin son fıkrasına göre kazandıktan ikramiyeler üzerinden vergi tevkifatı yapılanlar ise bu ikramiyeleri için beyanname vermezler.

MADDE 72. - 7338 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin 3 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

3. Gerçek veya tüzel kişilerce düzenlenen yarışma ve çekilişler ile futbol müsabakalarına ait müşterek bahislerde, yarışma ve çekiliş ile müsabakaların yapıldığı günü takip eden ayın 20 nci günü akşamına kadar.

MADDE 73. - 7338 sayılı Kanunun 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 16 - Veraset ve intikal vergisi aşağıda yazılı oranlar üzerinden alınır.

	<u>Matrah</u>	Veraset yoluyla intikallerde vergi oranı <u>(yüzde)</u>	İvazsız intikallerde vergi oranı <u>(yüzde)</u>
İlk	10.000.000.000 lira için	1	10
Sonra gelen	20.000.000.000 lira için	3	15
Sonra gelen	40.000.000.000 lira için	5	20
Sonra gelen	80.000.000.000 lira için	7	25
Matrahın	150.000.000.000 lirayı		
aşan bölümü için		10	30

Bir şahsa ana, baba, eş ve çocuklarından (evlatlıktan evlat edinenlere yapılan ivazsız intikaller hariç) ivazsız mal intikali halinde vergi, ivazsız intikallere ilişkin tarifede yer alan oranların yansı uygulanarak hesaplanır

AB GLOBAL
Gümrük • Lojistik • Mevzuat

**Mevzuatları
Yakından Takip Edin**

Dış ticaret, gümrük ve lojistik alanındaki güncel düzenlemeleri,
Resmî Gazete değişikliklerini ve sektörel gelişmeleri tek merkezden takip edin.

[Mevzuatları İncele](#) →

Vergi tarifesinin matrah dilim tutarları, her yıl bir önceki yıla ilişkin olarak Vergi Usul Kanunu uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılmak suretiyle uygulanır. Bu şekilde hesaplanan dilim tutarlarının % 5'ini aşmayan kesirler dikkate alınmaz Bakanlar Kurulu, bu suretle tespit edilen tutarları yansına kadar artırmaya veya indirmeye yetkilidir.

Futbol müsabakalarına ait müşterek bahislerle gerçek ve tüzel kişilerce düzenlenen yarışma ve çekilişlerde

kazanılan ikramiyelerde oran % 20 olarak uygulanır ikramiyenin aynı olarak ödenmesi halinde, fatura değeri esas alınır

MADDE 74. - 7338 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Tasdikname ibraz etmeyen hak sahiplerinin istihkaklarından, veraset yoluyla intikallerde % 5, ivazsız intikallerde % 15 oranında vergi karşılığı olarak tevkifat yaptıktan sonra, bakiyesini verebilirler. Tevkifatı yapanlar, tevkif ettikleri parayı en geç bir hafta içinde bulundukları yerin mal sandığına yatırmaya ve keyfiyeti bağlı bulundukları vergi dairesine yazı ile bildirmeye mecburdurlar

Tevkifat yapmadan para ve senet verenlerle tevkif ettikleri parayı yukarıda belirtilen süre içinde mal sandığına yatırmayanlardan (hakimler hariç), tevkif etmeye ve yatırmaya mecbur oldukları paralar Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre gecikme zammı tatbik edilerek tahsil edilir. Tevkifatı yapatı ilgili kuruluşların, bu görevlen süresinde yerine getirmeyen sorumlulandan, tevkif etmeye ve yatırmaya mecbur oldukları paralann %10'u oranında ayrıca ceza tahsil olunur

MADDE 75. - 7338 sayılı Kanunun 19 uncu maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Veraset ve intikal vergisi tahakkukundan itibaren (3) yılda ve her yıl mayıs ve kasım aylarında olmak üzere iki eşit taksitte (gerçek ve tüzel kişilerce düzenlenen yarışma ve çekilişlerde kazananlara ödenecek ikramiyeler ile Spor-Toto Teşkilatınca futbol müsabakalarına ait müşterek bahisler dolayısıyla dağıtılacak ikramiyelerden kesilen vergiler beyanname verme süresi içinde) ödenir

DOKUZUNCU BÖLÜM

MOTORLU TAŞITLAR VERGİSİ KANUNU

İLE İLGİLİ DEĞİŞİKLİKLER

MADDE 76. — 18/2/1963 tarihli ve 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun 9 uncu maddesinin dördüncü fıkrasının (a) ve (b) bentleri kaldırılmış, maddeye beşinci fıkradan önce gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

(I), (II), (IH) ve (IV) sayılı tarifelerde yazılı taşıtlar için vergi, taşıtların kayıt ve tescilinin yapıldığı yerin vergi dairesine ödenir.

ONUNCU BÖLÜM

DAMGA VERGİSİ KANUNU

İLE İLGİLİ DEĞİŞİKLİKLER

MADDE 77. - 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki hüküm eklenmiştir.

Şu kadar ki her bir kağıt için hesaplanacak vergi tutan (1) sayılı tabloda yer alan sınırlamalar saklı kalmak üzere 200 milyar lirayı aşamaz. Bir önceki yılda uygulanan bu azami tutar, her takvim yılı başından geçerli olmak üzere, o yıl için tespit ve ilan olunan yeniden değerlendirme oranında artırılır .

ONBİRİNCİ BÖLÜM

HARÇLAR KANUNU İLE İLGİLİ DEĞİŞİKLİKLER

MADDE 78. - 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununa bağlı “Tapu ve Kadastro İşlemlerinden Alınacak Harçlar” başlıklı (4) sayılı tarifenin I numaralı bölümünün 13 üncü fıkrasının (a) bendindeki binde 36 ve binde 18 oranları sırasıyla binde 10 ve binde 5, 20 nci fıkrasının (a), (c), (d), (e) ve (f) bentlerindeki binde 48 oranı binde 10 olarak değiştirilmiştir.

ONİKİNCİ BÖLÜM

BELEDİYE GELİRLERİ KANUNU İLE İLGİLİ DEĞİŞİKLİKLER

MADDE 79. - 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununa aşağıdaki mükerrer 83 üncü madde eklenmiştir.

Esnaf muaflığı belgesi harcı

Mükerrer Madde 83- 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 9 uncu maddesinde yazılı şartları taşıyan ve anılan madde gereğince belge almak mecburiyetinde bulunan küçük esnaf ve sanat erbabının

faaliyette bulunduğu yer belediyesince verilecek “Esnaf Muaflığı Belgesi” ile bunların her yıl yenilenmeleri esnaf muaflığı belgesi harcına tabidir.

MADDE 80. - 2464 sayılı Kanunun 84 üncü maddesine aşağıdaki 6 numaralı bent eklenmiştir

6. Esnaf muaflığı belgesi harcı: 6.000.000 12.000.000

ONÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DEĞİŞTİRİLEN İBARELER

MADDE 81. - A) 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun;

1- 5 inci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan "... (Götürü usulde vergilendirilen mükellefler dahil) ..." ibaresi "... (Kazancı basit usulde tespit edilenler dahil) ...",

2- 30 uncu maddesinin 7 numaralı bendinin ikinci paragrafında yer alan "... yapıldığı dönemde elde edilmiş ve vergisi ödenmemiş kazanç olarak dönem ..." ibaresi "... mevcudiyetinin tespit edildiği dönemden bir önceki dönemde elde edilmiş ve vergisi ödenmemiş kazanç olarak ilgili dönem ...",

3- 109 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "Ücret ve kazançları götürü usulde tespit edilen tüccar, hizmet ve serbest meslek erbabının ..." ibaresi "Diğer ücret elde eden hizmet erbabının ...",

4- 154 üncü maddesinin 3 numaralı bendinde yer alan "... götürü usulde ..." ibaresi "... basit usulde ...",

5- 173 üncü maddesinin birinci fıkrasının 2 numaralı bendinde yer alan "Gelir Vergisi Kanununa göre kazançları götürü olarak tespit edilenler-ile götürü gider usulüne tabi olan çiftçiler;1' ibaresi "Gelir Vergisi Kanununa göre kazançtan basit usulde tespit edilenler;",

6- 173 üncü maddesinin birinci fıkrasının 1 numaralı bendinde yer alan "... muaf olan esnaf ve çiftçiler;" ibaresi "... muaf olan esnaf ve gerçek usulde vergiye tabi olmayan çiftçiler;",

7- 232, 233 ve 234 üncü maddelerinin birinci fıkralarında yer alan " .. ikinci sınıf tüccarlarla ..." ibaresi "... ikinci sınıf tüccarlar, kazancı basit usulde tespit edilenlerle ..."; 232 nci maddesinin 3 numaralı bendinde yer alan "Kazançları götürü usulde tespit olunan tüccarlara;" ibaresi "Kazançları basit usulde tespit olunan tüccarlara;"; 234 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer

alan "... götürü usulde vergiye tabi tüccar ve serbest meslek erbabı ile vergiden muaf esnaf..." ibaresi "... vergiden muaf esnaf...",

8- 238 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "... götürü ücret..." ibaresi ". . diğer ücret. .",

9- 235 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "... götürü usule tabi veya vergiden muaf çiftçilerden ..." ibaresi "... gerçek usulde vergiye tabi olmayan çiftçilerden ...",

10- 240 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan parantez içi hüküm " .. (Kazancı basit usulde tespit edilenler dahil)

11-251 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Kazançları götürü usulde tespit edilen ticaret, sanat ve serbest meslek erbabı ile götürü gider usulünü ..." ibaresi "Kazançları basit usulde tespit edilen ticaret erbabı ile götürü gider usulünü ...",

12- Mükerrer 298 tnci maddesinin birinci fıkrasının 1 numaralı bendinden "Değeri 5 000 lirayı geçmeyen iktisadi kıymetler, iktisadi kıymetlerin maliyet bedellerine eklenmiş bulunan kur farkları, sinema filmleri, alameti farika hakları, peştemallıklar, özel maliyet bedelleri, ..." ibaresi "İktisadi kıymetlerin maliyet bedellerine eklenmiş bulunan kur farkları ve kredi faizleri, sinema filmleri, alameti farika hakları, peştemallıklar ..",

13- 331 inci maddesinin parantez içi hükmünde geçen "(kaçakçılık, ağır kusur, kusur ...)" ibaresi "(vergi ziyai cezası...)",

14- 333 üncü maddesinin üçüncü fıkrası "Bu Kanunun 359 uncu maddesinde yazılı fiillenn işlenmesi halinde bu fiiller için 359 ve 360 inci maddelerde öngörülen cezalar bu fiilleri işleyenler hakkında hükmolunur",

15- Dördüncü Kitabının İkinci Kısımında yer alan Üçüncü Bölüm, İkinci Bölüm,

16- 335 inci maddesinde yer alan "Kaçakçılık, ağır kusur veya kusurda . " ibaresi "Vergi ziyai cezasında

17- 336 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan "... kaçakçılık ve usulsüzlük veya ağır kusur ve usulsüzlük veyahut kusur ile usulsüzlük .. " ibaresi " . vergi ziyai ve usulsüzlük . " şeklinde, ikinci fıkrasında yer alan ".. kaçakçılık, ağır kusur veya kusur " ibaresi ". vergi ziyai. .",

18- 337 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan ".. kaçakçılık, ağır kusur, kusur .." ibaresi "...vergi ziyayı...",

19- 363 üncü maddesinin ikinci cümlesi "Bu hareketler kaçakçılık suçu cezasını gerektiren bir fule iştirak mahiyetinde olduğu takdirde haklarında ayrıca bu Kanunun 344 üncü maddesinin üçüncü fıkrası hükmü uygulanır ",

20- 367 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan"... 344 üncü maddenin 1-6 numaralı bentlerinde yazılı kaçakçılık suçlarını veya kaçakçılığa teşebbüs suçlarını .." ibaresi ".. 359 ve 360 inci maddelerde yazılı kaçakçılık veya iştirak suçlarını ...", aynı fıkarda yer alan "... defterdarlığın mütalaasıyla, ..." ibaresinin de "... defterdarlığın veya gelirler bölge müdürlüğünün mütalaasıyla, ... ", dördüncü fıkrası "359 ve 360'inci maddeler uyarınca uygulanan hapis cezaları, vergi ziyayı cezası veya usulsüzlük cezalarının ayrıca uygulanmasına engel teşkil etmez." ve beşinci fıkrasında yer alan "...kısımının 1 - 3 üncü bölümlerinde ." ibaresi "...kısımında

21- 371 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan ". . kaçakçılık (338, 346 ve 347 nci maddelerde yazılı şekilde yapılanlar dahil) ağır kusur ve kusur mahiyetindeki " ibaresi ", vergi ziyayı cezasını gerektiren (360 inci maddede yazık iştirak şeklinde yapılanlar dahil) . ", aynı fıkarda yer alan "...kaçakçılık, ağır kusur ve kusur cezaları kesilmez" ibaresi ".. vergi ziyayı cezası kesilmez", 2 numaralı bendinin parantez içi hükmü "... (kaçakçılık suçu teşkil eden fiillerin işlendiğinin tespitinden önce) ...", aynı maddenin ikinci fıkrasında geçen " . kaçakçılık ve kaçakçılığa teşebbüs fiillerini işleyenler hakkında 338, 346 ve 347 nci madde hükümleri . ." ibaresi "... kaçakçılık suçlarını işleyenler hakkında 360 mci madde hukmu ...",

22- 374 üncü maddesinin birinci fıkrasının 1 numaralı bendinde yer alan "Kusur, ağır kusur ve kaçakçılık cezalarından, ..." ibaresi "Vergi ziyayı cezasında, ...", ikinci fıkrası "Ancak 336 ncı madde hükmüne göre vergi ziyayı cezası ile usulsüzlüğün birleşmesi halinde kesilecek ceza, vergi ziyayı cezası için belli edilen zamanaşımı süresi içinde kesilir.",

23- Geçici 4 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "... kusur..." ibaresi "... vergi ziyayı...",

24- Geçici 5 inci maddede yer alan "... götürü usulden (Zirai kazançlarda götürü gider usulü dahil) gerçek usule geçecek olan mükelleflerin ..." ibaresi "... veya basit usulden gerçek usule geçecek olan mükellefler ile öteden beri faaliyete devam eden serbest meslek erbabının ...",

25- 135 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "... Stajyer Gelirler Kontrolörleri ..." ibaresi "...Stajyer Gelirler Kontrolörleri, Gelirler Genel Müdürlüğünün merkez ve taşra teşkilatında müdür kadrolarında görev yapanlar...",

26- 247 nci maddesinin birinci fıkrasının 1 numaralı bendinin "Gelir Vergisi Kanununa göre diğer ücret kapsamında vergilendirilenler;",

27- 352 nci maddesinin I inci derece usulsüzlüklerle ilgili 9 numaralı bendinde yer alan "Götürü matrahlar

12- ..." ibaresi "Diğer ücretler ...", Kanuna bağlı usulsüzlük cezalarına ait cetvelin mükellef grupları sütununun 5 numaralı satırında yer alan "Götürü usulde gelir vergisine tabi olanlar" ibaresi "Kazancı basit usulde tespit edilenler",

13-11 inci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan "... alım satıma taraf olanlar ile hizmetten yararlananlar, aralarında zımnen dahi olsa irtibat olduğu tespit olunanlar ..." ibaresi "... alım satıma taraf olanlar, hizmetten yararlananlar ve aralarında doğrudan veya hısımlık nedeniyle ya da sermaye, organizasyon veya yönetimine katılmak veya menfaat sağlamak suretiyle dolaylı olarak ilişkide bulunduğu tespit olunanlar ..." şeklinde;

B) 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun;

1- 9 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Vergi Usul Kanununun 344 üncü maddesinde sayılan kaçakçılık halleriyle mükerrer 347 nci maddesinin 1 numaralı bendinde belirtilen ..." ibaresi "213 sayılı Vergi Usul Kanununun 344 üncü maddesi uyarınca vergi ziyai cezası kesilmesini gerektiren haller ile 359 uncu maddesinde sayılan...",

2- 51 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "5.000" ibaresi "500.000",

3- 51 inci maddesinin üçüncü fıkrasında geçen "... kaçakçılık, ağır kusur ve kusur cezaları ..." ibaresi "... vergi ziyai cezası...",

4- 51 inci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan "... iki katma kadar artırmaya veya bu nisbetleri % 30' una kadar indirmeye, yeniden kanuni hadlerine getirmeye ve gecikme zammı asgari miktarını 10 katına ..." ibaresi "... % 10' una kadar indirmeye, bir katına kadar artırmaya ve gecikme zammı asgari miktarını 3 katına ..." şeklinde;

C) 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun;

1- 7 nci maddesinde geçen "Sair kazanç ve iratlarda ..." ibaresi "Diğer kazanç ve iratlarda...",

2- 37 nci maddesinde ve 51 inci madde başlığında ve birinci Akranın ilk cümlesinde yer alan "...götürü..." ibaresi "...basit...",

3- 57 nci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan " Muafiyetten veya götürü gider usulünden gerçek usule geçen çiftçilerin ..." ibaresi "Gerçek usule geçen çiftçilerin ...",

4- 59 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan "... işletme hesabı veya götürü gider usulleri yerine..." ibaresi "... işletme hesabı yerine...",

5- 64 üncü maddesinin başlığında yer alan "Götürü usul:" ibaresi "Diğer ücretler:", birinci fıkrasında yer alan " ... Maliye Bakanlığınca tanzim edilecek cetvellerde belirtilen iş nevilerine göre götürü olarak tespit edilir." ibaresi "... takvim yılı başında geçerli olan ve sanayi kesiminde çalışan 16 yaşından büyük işçiler için uygulanan asgari ücretin yıllık brüt tutandır ", 1 numaralı bendinde yer alan "... götürü usulde tespit edilen ticaret, sanat ve serbest meslek erbabı..." ibaresi "... basit usulde tespit edilen ticaret erbabı ...", 5 numaralı bendinde geçen "... Maliye Bakanlığınca götürü ücret usulüne alınanlar." ibaresi "... Maliye Bakanlığınca bu kapsama alınanlar.", diğer maddelerde (madde başlıkları dahil) geçen "götürü ücret" ibareleri "diğer ücret",

6- Mükerrer 75 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "... 1/3'ü ..." ibaresi "... 1/5'i...",

7- 88 inci maddesinde yer alan "... 54 üncü maddeye göre hesaplanan gider fazlalığından doğanlar dahil, mükerrer 80 inci maddede yazılı değer artışı kazançlarından ..." ibaresi "... 80 inci maddede yazılı diğer kazanç ve iratlardan ... ",

8- 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının; 2 numaralı bendinin parantez içinde yer alan "(69 uncu maddede yazılı olanlara ve noterlere ...)" ibaresi "(Noterlere ...)", 13 numaralı bendinde yer alan " Götürü usule tabi olan ticaret ve serbest meslek erbabı ile esnaf muaflığından ..." ibaresi "Esnaf muaflığından ...",

9- 101 inci maddede yer alan "... diğer kazanç ve iratlarla ilgili ..." ibaresi "... bu kazanç dışındaki diğer kazanç ve iratlarla ilgili. . .",

10- 109 uncu maddesinin ikinci ve üçüncü fıkralarında yer alan "2 ve 3 numaralı bentlerde yazılı kazanç ve ücret..." ibareleri "2 numaralı bentte yazılı diğer ücret... ",

11- 110 uncu maddenin başlığında yer alan "... Götürü Kazanç ve Ücret ..." ibaresi "... Diğer Ücret ... ", 1 numaralı fıkrasında yer alan ".. götürü matrahtan ..." ibaresi ".. diğer ücret matrahından...", mükerrer 121 inci maddesinin başlığı "Vergi alacağının mahsubu",

12- 121 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan ". . . bu Kanuna göre kesilmiş veya götürü usulde tespit edilmiş olan kazanç ve ücretler dolayısıyla ödenmiş .. " ibaresi"... bu Kanuna göre kesilmiş ...",

13- Geçici 35 inci maddesinin I numaralı fıkrasında yer alan "1.1.1990 - 31.12 1999 ..." ibaresi "1 1 1990-31 12.1998 ... ",

14- Ek 2 nci maddede yer alan " . Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığı . ." ibareleri " . Hazine Müsteşarlığı

11- 108 inci maddesinin 3 numaralı bendi "Diğer ücretlerde vergilendirme dönemi hizmetin ifa olduğu takvim yılıdır ", diğer maddelerde geçen "bütçe yılı" ibareleri "takvim yıl",

12- 64 üncü maddesinin son fıkrasının "Diğer ücretler için yıllık beyanname verilmez, diğer gelirler nedeniyle beyanname verilmesi halinde de bunlar beyannameye ithal edilmez ",

13- 106, 109 ve 118 inci maddelerinde (madde başlığı dahil) yer alan "Götürü usulde tespit edilen.." ibarelerinin "Diğer...", 122 nci maddesinde yer alan "Ücretleri götürü olarak tespit edilen..." ibaresinin "Diğer ücret kapsamında vergilendirilen .." şeklinde,

B) 3/6/1949 tarihli ve 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun,

1- Mükerrer 6 nci maddesinde geçen ", kurdukları ortaklıklar . ibaresinin ".. kurdukları ortaklıklardan vergi dairesinden bu şekilde mükellefiyet tesis edilmesini talep edenler .",

2- 44 üncü maddesinde geçen ".. kesilmiş olan vergiler . " ibaresinden sonra gelmek üzere "(yatırım fonlarının katılma belgeleri ile yatırım ortaklıklarının hisse senetlerinden elde edilen kâr payları üzerinden fon veya ortaklık bünyesinde hesaplanan vergiler dahil)" ibareleri eklenmiş,

3- 12 nci maddesinin 7 numaralı bendinde geçen " . sair kazanç ve iratlar . " ibareleri "diğer kazanç ve iratlar",

4- 24 üncü maddenin birinci fıkrasında geçen ". . sair kazanç ve iratları ..." ibareleri ", diğer kazanç ve iratları . . ",

5- 45 inci maddenin (b) bendinde geçen " arızı kazançlar tabirleri, Gelir Vergisi Kanununun mükerrer 80 inci ve 82 nci maddeleri . ." ibareleri " diğer kazanç ve iratlar tabirleri Gelir Vergisi Kanununun 80 inci maddesi

6- Geçici 24 üncü maddenin birinci fıkrasında yer alan " 31/12/1998 .. " ibaresi

"...31/12/2003. ", ikinci fıkrasında yer alan ".. % 25'ın ", " % 0,75 ", "% 28,75", "% 32,5 . ." ibareleri sırasıyla " % 30'un ", " % 0,70 ", " % 33,5 . .", % 37. .",

7- 7 nci maddenin 16 numaralı bendinin parantez içi hükmü "(Esas mukavelelerinde yukarıdaki şartlar mevcut olmakla beraber fiilen bu kayıt ve şartlara uymayan kooperatifler ile faaliyete geçen üst kuruluşlara girmeyen kooperatifler muafiyetten faydalanamaz)" şeklinde;

C) 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun;

1- 4008 sayılı Kanunla değişik 9 uncu maddesinin 2 numaralı fıkrasında yer alan "... kaçakçılık cezası uygulanmaz " ibaresi " .. vergi ziyai cezası uygulanır ",

2- 17 nci maddesinin 4 numaralı fıkrasının 3297 sayılı Kanunla değişik (b) bendinde yer alan "...vergiden muaf olan küçük çiftçiler ile kazançları götürü gider usulüne göre tespit edilen çiftçiler..." ibaresi " ... gerçek usulde vergiye tabi olmayan çiftçiler ile aynı Kanunun 66 ncı maddesine göre vergiden muaf olan serbest meslek erbabı...",

3- 10 uncu maddesinin (i) bendinde yer alan "... fiili ithalin yapılması," ibaresi "... gümrük beyannamesinin tescili,",

4- 21 inci maddesinin (c) bendinde yer alan "Fiili ithalata. " ibaresi "Gümrük beyannamesinin tescil tarihine..." şeklinde;

D) 18/2/1963 tarihli ve 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun,

1- 10 uncu maddesinde yer alan "EURO 93" ibaresi "EURO",

2- 13 üncü maddesinin (c) bendinde yer alan "Motorlu taşıtlar vergisi taşıt pulu esasına göre tahsil edilen taşıtlar hariç olmak üzere noterler ..." ibaresi "Noterler ..." şeklinde;

E) 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun mükerrer 97 nci maddesinin (a) fıkrasında yer alan "... müzelerin giriş ücretlerinin % 40't" ibaresi"... müzelerin giriş ücretlerinin %5'i" şeklinde;

F) 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununun mükerrer 30 uncu maddesinin birinci fıkrasının son cümlesindeki"... 100 lira ..." ibaresi"... 10.000 lira .."şeklinde;

G) 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun;

1- 63 üncü maddesinin birinci fıkrasındaki"... Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre tespit edilen vergi değerlerini ..." ibaresi "... Emlak Vergisi Kanunu hükümlerine göre tespit edilen emlak vergisi tarhına esas değerleri...",

2- Mükerrer 138 inci maddesinin üçüncü fıkrasındaki"... 100 lira ..." ibaresi"... 10.000 lira ...",

3- (6) sayılı tarifesinin III - Yabancılar verilecek ikamet tezkeresi ve Dışişleri Bakanlığı tasdik harçtan bölümünün 1. İkamet tezkeresi fıkrasının "2 yıllık olanlar" ibaresi "5 yıla kadar olanlar",

4- (8) sayılı tarifesinin VI - 18 numaralı maddesinin (a) bendindeki "İlk tahsil ..." ibaresi "İlköğretim ...", (b) bendinde yer alan "Orta tahsil..." ibaresi "Lise ..." şeklinde;

1) 6/12/1984 tarihli ve 3100 Sayılı Katma Değer Vergisi Mükelleflerinin Ödeme Kaydedici Cihazları Kullanmaları Mecburiyeti Hakkında Kanunun;

1- Mükerrer 8 inci maddesinin 1 numaralı fıkrasında geçen "... mükellefler, kaçakçılığa teşebbüs etmiş sayılırlar. Bu mükellefler hakkında Vergi Usul Kanununun 360 mıcı maddesinde yer alan ceza uygulanır." ibaresi "... mükellefler adına Vergi Usul Kanununun 353 üncü maddesinin 8 numaralı bendinde yazılı özel usulsüzlük cezası kesilir.",

2- 9 uncu maddesinin 1 numaralı fıkrasının son cümlesi "Ayrıca bunlar adına Vergi Usul Kanununun 353 üncü maddesinin 8 numaralı bendinde yazılı cezanın iki katı tutarında özel usulsüzlük cezası kesilir." şeklinde;

K) 3/12/1988 tarihli ve 3505 sayılı Kanunun 3946 sayılı Kanunla değişik geçici 2 nci maddesinde yer alan "31.12.1998" tarihi "31.12.2003" şeklinde;

L) 29/7/1970 tarihli ve 1318 sayılı Finansman Kanununun taşıt alım vergisine ilişkin 10 uncu maddesinde yer alan "EURO 93" ibaresi "EURO" şeklinde;

M) 29/7/1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun;

1-4 üncü maddesinin (u) fıkrası ve 14 üncü maddesinin (g) fıkrasında yer alan "... götürü ..." ibaresi "... basit... ",

2- 16 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan "... 1.000.000 lirası ..." ibaresi "... 250.000.000 lirası..." şeklinde;

N) 8/6/1959 tarihli ve 7338 sayılı Veraset ve İntikal Vergisi Kanununun;

1- 4 üncü maddesinin (h) bendinde yer alan "... kanlarına ..." ibaresi . eşlerine ...",

2- 10 uncu maddesinin beşinci fıkrasında yer alan "... kusur cezalı olarak ..." ibaresi "... vergi ziyai cezasının yansı ile birlikte ..." şeklinde;

O) 13/11/1996 tarihli ve 4208 sayılı Karaparanın Aklanmasının önlenmesine, 2313 Sayılı Uyuşturucu Maddelerin Murakabesi Hakkında Kanunda, 657 Sayılı Devlet Memurları Kanununda Ve 178 Sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 2 nci maddesinin (a) fıkrasının 5 numaralı bendi "5- 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 359 uncu maddesinin (b) fıkrasındaki," şeklinde;

Değiştirilmiştir.

ONDÖRDÜNCÜ BÖLÜM

DİĞER HÜKÜMLER

Kaldırılan hükümler

MADDE 82. - 1) 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun;

a) 30 uncu maddesinin 5 ve 9 numaralı bentleri ile 352 nci maddesinin I inci derece usulsüzlüklerle ilgili 4 numaralı bendi, 268 inci maddesinin son cümlesi ve 361 inci maddesi,

b) 153, 157 ve 160 inci maddelerinin ikinci fıkraları, 182 nci maddesinin 4 numaralı bendi, mükerrer 185, 193 üncü maddesinin 2 numaralı bendi, mükerrer 194, mükerrer 196, 220 nci maddenin 9, 10 ve 11 numaralı bentleri, 234 üncü maddesinin birinci fıkrasının 1 ve 2 numaralı bentleri, 338, 345, 346, 347, bölüm başlığı ile birlikte mükerrer 347, 348, 349, mükerrer 349, 350 ve 358 inci maddeleri, 376 nci maddeyi takiben 205 sayılı Kanunun 22 nci maddesiyle eklenen

bölümde yer alan ek 2, 3, 4, 5 inci maddeleri;

2) 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 38 inci maddesi ile aynı Kanunun 107 inci maddesine 3946 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi ile eklenen üç, dört ve beşinci fıkraları,

3) 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun;

a) 10, 11, 12, 13, 14 ve 60 inci maddeleri,

b) 17 nci maddesi ile 23 üncü maddesinin 4 numaralı bendi,

c) 50 ve 69 uncu maddeleri,

d) Mükerrer 80 ve mükerrer 81 inci maddesi,

e) 87 ve 93 üncü maddeleri,

f) 88 inci maddesinin birinci fıkrasının ilk parantez içi hükmü,

g) 107 nci maddesinin birinci fıkrasının 2 numaralı bent hükmü,

h) 108 inci maddesinin birinci fıkrasının 2 numaralı bent hükmü,

i) 109 uncu maddesinin birinci fıkrasının 3 numaralı bent hükmü,

k) 110 uncu maddesinin 2 numaralı fıkrası,

l) 121 inci maddesinin ikinci fıkrasının parantez içi hükmü,

m) Mükerrer 121 inci maddesinin (A) fıkrası,

n) 112 ve mükerrer 112 nci maddesi,

o) Mükerrer 116 nci maddesi,

p) Geçici 27 nci maddesi,

r) Mükerrer 75 inci maddesinin son fıkrası,

s) 40 inci maddesinin 5 ve 7 numaralı bentlerinin parantez içi hükümleri,

t) Geçici 39 uncu maddesinin 5 numaralı bendi,

u) 67 nci maddesinin beşinci fıkrasının parantez içi hükmü,

v) Geçici 40 ve 41 inci maddeleri,

4) 3/6/1949 tarihli ve 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun;

a) 2 nci maddesinin üçüncü fıkrasının birinci cümlesinden sonra gelen kısmı,

b) 7 nci maddesinin 7 numaralı bendi,

c) 8 inci maddesinin birinci fıkrasının 3 ve 6 numaralı bentleri,

d) Mükerrer 8 inci maddesi,

e) 13 üncü maddesinin üçüncü fıkrası,

f) 20 nci maddesinin dördüncü fıkrası,

g) Mükerrer 40 ncı maddesi,

h) Geçici 25 inci maddesi,

5) 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun;

a) 3 üncü maddesinin (d) bendi,

b) 10 uncu maddesinin (f) bendi,

c) 20 nci maddesinin 3 numaralı fıkrası,

d) 31 inci maddesi,

e) 49 uncu maddesinin 3986 sayılı Kanunla eklenen ikinci fıkrası,

f) 38 inci maddesi,

6) 29/7/1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun; Mükerrer 8, 35 ve 39 uncu maddeleri ile 10 ve 20 nci maddelerinin ikinci fıkralarının son cümleleri,

7) 18/2/1963-tarihli ve 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun, 13 üncü maddesinin (d) bendinin ikinci fıkrasının ilk cümlesinden sonra gelen kısmı ile (e) bendinin birinci fıkrası ve son fıkrası,

8) 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununun 13 üncü maddesi,

9) 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun;

a) 63 üncü maddesine 3824 sayılı Kanunun 14 üncü maddesiyle eklenen fıkralar,

b) 136 inci maddesi,

c) (8) sayılı tarifesinin “İl-İhracatçı ruhsatnameleri ve ithalatla ilgili belgeler” bölümü,

d) (8) sayılı tarifesinin VI - 18 numaralı maddesinin (b) bendinde yer alan (Orta ve lise kısmı ayrı ayrı olmak üzere) hükmü,

e) (8) sayılı tarifesinin VII -1 numaralı maddesi,

Yürürlükten kaldırılmıştır.

ONBEŞİNCİ BÖLÜM

178 VE 190 SAYILI KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE

YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER

MADDE 83. - 13.12.1983 tarihli ve 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Ek 8 inci maddesinin ikinci fıkrası ve Ek 9 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir

Bölge Müdürlüklerinde, Gelirler Bölge Müdürünün yönetimi altında denetim, planlama ve uygulama, istihbarat ve bilgi işlem, rapor izleme ve değerlendirme faaliyetleri ile eğitim ve destek hizmetlerinin yürütülmesi için yeten kadar gelirler bölge müdür yardımcısı görevlendirilir

Gelirler bölge müdürü ve yardımcıları

Ek Madde 9.- Gelirler Bölge Müdürü; bölge müdür yardımcıları vasıtasıyla bölgesindeki bilgi işlem hizmetlerinin belirlenen ilkelere uygun olarak yürütülmesini, istihbarat ve istatistik bilgilerinin toplanıp değerlendirilmesini ve ilgili birimlere aktarılmasını, emrindeki vergi denetmenlerinin denetim çalışmalarının planlanmasını ve bölge müdürlüğünün eğitim hizmetlerini sağlamakla görevlidir. Gelirler bölge müdür yardımcıları, Bölge Müdürlüğünün işbirliği ve koordinasyon içinde çalışması ve verilen görevlerin yerine getirilmesinde Gelirler Bölge Müdürüne yardımcı olurlar.

Gelirler Bölge Müdürleri, Gelirler Genel Müdürlüğü daire başkanları, vergi inceleme yetkisini haiz Bakanlık merkez denetim elemanlığı görevinde en az on yıl bulunmuş olanlar ile en az iki yıl vergi dairesi başkanlığı yapmış olanlar; Gelirler Bölge Müdür Yardımcıları ise vergi inceleme yetkisini haiz Bakanlık merkez denetim elemanlığı görevinde en az sekiz yıl bulunmuş olanlar ile Devlet memuriyetinde en az onbeş yıl bulunmuş olan Gelirler Genel Müdürlüğü şube müdürleri, bilgi işlem merkezi müdürleri, vergi dairesi müdürleri, vergi müdürleri, gelir müdürleri ve takdir komisyonu başkanları arasından atanırlar.

MADDE 84. - Bu Kanuna ekli (1) sayılı listede yer alan kadrolar iptal edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı Cetvelin Maliye Bakanlığına ait ilgili bölümlerinden çıkarılmış, ekli (2) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı Cetvelin ilgili bölümlerine eklenmiş ve 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 43 üncü maddesinin (b) bendi ile (c) bendinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

b) 1. Bakanlık merkez teşkilatında, Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğü ve bağlı birimlerinde Devlet Bütçe Uzmanı, Muhasebat Genel Müdürlüğünde Devlet Muhasebe Uzmanı, Gelirler Genel Müdürlüğünde Devlet Gelir Uzmanı, Milli Emlak Genel Müdürlüğünde Devlet Mallan Uzmanı, Araştırma, Planlama ve Koordinasyon Kurulu Başkanlığında Maliye Uzmanı çalıştırılabilir. Bu uzmanlara, diğer görevlerinin yanısıra bağlı oldukları başkanlık ve genel müdürlüklerin görev alanına giren konularda ilgili kuruluşlar nezdinde araştırma, inceleme (vergi incelemesi hariç) ve analiz yaptırılabilir.

2. Bakanlık taşra teşkilatında Gelir Uzmanı, Muhasebe Uzmanı ve Milli Emlak Uzmanı çalıştırılabilir.

3. Bunlar en az dört yıllık yükseköğretim kurumlarından (taşra teşkilatında çalıştırılacak olanlarda en az iki yıllık yükseköğretim kurumlarından mezun olanlar arasından yapılacak özel yarışma sınavı sonunda mesleğe uzman yardımcısı olarak alınırlar ve en az üç yıl çalışmak ve olumlu sicil almak şartıyla Bakanlık merkezinde açılacak yeterlik sınavına girme hakkını kazanırlar Yeterlik sınavında başarılı olanlar kadrolarına uygun uzman unvanını alırlar. Uzmanların mesleğe giriş ve yeterlik sınavları ile çalışma usul ve esasları yönetmelikle düzenlenir.

4. Muhasebat Genel Müdürlüğü, Gelirler Genel Müdürlüğü, Milli Emlak Genel Müdürlüğü ile Maliye Bakanlığı Araştırma, Planlama ve Koordinasyon Kurulu Başkanlığı "Uzman" kadrolarında (A.P.K. Uzmanı dahil) en az üç yıldır görev yapmakta olanlar, olumsuz sicil almamış olmaları ve yukarıda belirtilen yönetmeliklerin meslekle ilgili şartlarını (yaş şartı hariç) taşımaları kaydıyla söz konusu yönetmelik esaslarına göre Devlet Muhasebe Uzmanlığı, Devlet Gelir Uzmanlığı, Devlet Mallan Uzmanlığı veya Maliye Uzmanlığı için yapılacak yeterlik sınavına alınırlar ve başarılı olmaları halinde anılan kadrolara atanırlar.

5. Yaş şartı hariç, ilgili yönetmeliklerindeki şartları taşıyan Bakanlık personelinden yapılacak özel sınavı kazananlardan Maliye Yüksek Eğitim Merkezinde yapılacak uzmanlık eğitiminde başarılı olanlar, Gelir Uzmanı, Muhasebe Uzmanı veya Milli Emlak Uzmanı kadrolarına atanabilirler. Bu hükmün uygulanmasına ilişkin esas ve usuller yönetmelikle düzenlenir

Bunlar en az dört yıllık yükseköğretim kurumlarından mezun olanlar arasından yapılacak sınav sonucunda mesleğe denetmen yardımcısı olarak alınırlar ve en az üç yıl çalıştıktan sonra bu süredeki çalışmaları olumlu bulunanlar Bakanlıkça açılacak yeterlik sınavında başarılı olmak şartıyla ilgili bulunduktan denetmen kadrolarına atanırlar Denetmenler yer değiştirme suretiyle atamaya tabidir ve Denetmenlerin mesleğe giriş ve yeterlik sınavları da çalışma usul ve esasları yönetmelikle düzenlenir.

MADDE 85. - 13 12.1983 tarihli ve 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde ilave edilmiştir

Maliye Yüksek Eğitim Merkezi Başkanlığı ve maliye memurlarının yetiştirilmeleri

Ek Madde 26 - Maliye Bakanlığında yardımcı hizmet birimi olarak "Maliye Yüksek Eğitim Merkezi Başkanlığı" kurulmuştur. Maliye Yüksek Eğitim Merkezi Başkanlığının görevleri; Bakanlık personelinin çağdaş yönetim teknikleri ve mali mevzuat konularında bilgilerini artırmak, modern kamu yönetiminin gereklerine uygun, yenilikçi ve gelişmeye açık birer yönetici olarak yetiştirilmelerini sağlamak, hizmet içi eğitim faaliyetlerini yürütmek, kurs, panel, konferans ve seminerler düzenlemek, mali idarenin geliştirilmesi konularında araştırma, inceleme ve anketler yapmak, bunları yayımlamak ve önerilerde bulunmak, kamu mâliyesi ve ekonomi yönetimi alanındaki gelişmeleri, uygulamaları ve yayımları izlemek ve Bakan tarafından verilecek diğer görevleri yapmaktır

Uzmanlık ve denetmenlik yarışma sınavını kazananlar ile yükselme sınavlarında başarılı olan personelin eğitimi Maliye Yüksek Eğitim Merkezinde düzenlenecek özel programlarla yapılır. Eğitim programları, ölçme, değerlendirme, sınav ve diğer hususlara ilişkin esas ve usuller yönetmelikle düzenlenir.

Maliye Yüksek Eğitim Merkezi Başkanı müşterek kararname, Başkan Yardımcıları ise Bakan onayı ile atanırlar. Bunlar sırasıyla, Bakanlıktaki Genel Müdür ve Genel Müdür Yardımcıları için ilgili mevzuatında öngörülen tüm haklardan aynen yararlanırlar. Maliye Yüksek Eğitim Merkezi Başkanlığında, 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 38 inci maddesi hükümlerine göre veya ders yüklerini tamamlayıp tamamlamadığına bakılmaksızın 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanununun 11 inci maddesi dikkate alınarak ders ücreti karşılığı öğretim elemanı çalıştırılabilir. Merkezde ücret karşılığı mesleki ders vermek için görevlendirilen Bakanlık personeline 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanununa göre ayda 20 saati geçmemek üzere okutmanlar kadar ders ücreti ile sınav ücreti ödenir.

Geçici Madde 1. - 1/1/1999 tarihinden önceki vergilendirme dönemleri için 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 9 uncu maddesinin ibare değişikliğinden önceki hükmü geçerlidir.

213 sayılı Vergi Usul Kanununa göre uygulanan kaçakçılık, ağır kusur ve kusur cezalarından; vadesi 1/1/1999 tarihinden önce olup, bu tarih itibariyle ödenmemiş olanlar ile 1/1/1999 tarihinden sonra kesinleştiği halde ödenmeyenlere, vade tarihinden ödendikleri tarihe kadar geçen süre için 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 51 inci maddesine göre gecikme zammı uygulanır.

Geçici Madde 2. - 1998 yılı genel beyan dönemi, 30 Eylül 1998 tarihinde sona erer. Bu Kanunun yayımı tarihinden önce, 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun bu Kanunla değişmeden önceki hükümlerine göre beyanda bulunan mükellefler dilerlerse, Emlak Vergisi Kanununun bu Kanunla değişik hükümlerine göre beyanda bulunabilirler. Beyanını yenileyen mükellefler hakkında, Emlak Vergisi Kanununun bu Kanunla değişik hükümlerine göre tarhiyat yapılır. Ancak, bu suretle 1998 yılı için tarh edilecek vergi, asgari değerler üzerinden aynı Kanunun bu Kanunla değişmeden önceki hükümlerine göre hesaplanacak vergiden düşük olamaz. Düşük olması halinde ortaya çıkan vergi farkı idarece tarh edilir.

Bu hüküm, aynı süre içinde yeni beyanname verecek mükellefler hakkında da uygulanır.

Geçici Madde 3 - 2982 sayılı Kanun hükümlerine göre, 31/12/1997 tarihine kadar vergi, resim ve harç istisna ve muaflıklarından yararlananlardan, söz konusu Kanunun 8 inci maddesinde yazılı şartlara uymayan kişi veya kurumlardan anılan maddeye göre alınması gereken vergi, resim ve harçlar alınmaz ve bunlar adına ceza kesilmez.

Geçici Madde 4. - a) Halen denetmen ve denetmen yardımcılığı kadrolarında görev yapmakta olanlar bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç yıl içerisinde açılacak olan yeterlik sınavına katılabilirler. Denetmen yardımcılığı kadrolarında görev yapanlara yeterlik sınavına girmeleri için en az bir yıl süre verilir.

b) 13.11.1996 tarihli ve 4208 sayılı Kanunun geçici ikinci maddesi hükmü 31.12.1998 tarihine kadar uygulanır.

c) İlgili mevzuatında düzenleme yapılmıyca" kadar Muhasebe Uzmanları, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda Gelir Uzmanları için belirlenmiş ek gösterge, zam ve tazminatlardan yararlanırlar.

Geçici Madde 5. - a) Gelir ve kurumlar vergisi mükelleflerinin, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 156 ncı maddesinde tanımı yapılan ve 1/1/1998 tarihi itibarıyla faaliyette bulunan işyerlerinde, 1/6/1998 tarihinden önce ilgili idareye vermiş olduktan son 4 aylık sigorta prim bordrolarında bildirdikleri işçi sayısına ilave olarak bu Kanunun yayımını izleyen beşinci ayın sonuna kadar işe aldıkları ve fiilen çalıştırdıkları işçilerden sendika üyesi olanların ücretlerinden, bu suretle işe başlanılan aydan itibaren 36 ay süreyle kesilen ve beyan edilerek tahakkuk ettirilen gelir ve damga vergileri, beyanname verme süresini izleyen ikinci yılın aynı döneminde ödenir.

d) (a) fıkrasındaki esaslar dahilinde işe alman işçiler için, işe başlanılan aydan itibaren 12 ay süreyle, 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun 72 ve 73 üncü maddeleri uyarınca prime esas kazançtan üzerinden tahakkuk ettirilecek primlerin işveren hissesinin yansı Hâzinece karşılanır.

Ödeme usul ve esastan, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Maliye Bakanlığı ve Hazine Müsteşarlığının bağlı bulunduğu Devlet Bakanlığınca müştereken belirlenir.

e) (a) fıkrasındaki esaslar dahilinde işe alınan işçiler için, 9/3/1988 tarihli ve 3417 sayılı Kanun hükümleri 3 yıl süreyle uygulanmaz.

f) Diğer kanunlarda işçi sayısına bağlı olarak işverene getirilen yükümlülüklerin (a) fıkrasındaki esaslar dahilinde işe alman işçiler nedeniyle doğması halinde, bu yükümlülükler (12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesi ve 25/8/1971 tarihli ve 1475 sayılı Kanunun değişik 25 inci maddesinin (A) fıkrası uyarınca getirilen yükümlülükler hariç) 3 yıl süreyle uygulanmaz.

Geçici Madde 6. - 29/7/1970 tarihli ve 1318 sayılı Finansman Kanununa 3418 sayılı Kanunun 22 nci maddesiyle eklenen geçici 2 nci maddesinin birinci fıkrasında geçen " ... 10 yıl.. " ibaresi " ... 15 yıl..." olarak değiştirilmiştir.

Geçici Madde 7. - 1.1.1999 - 31.12.2008 tarihleri arasında; Gelir Vergisi Kanununun 18 inci maddesinde sayılan serbest meslek faaliyetlerinden elde edilen hasılatın aynı Kanunun 103 üncü maddesinde yazılı tarifenin birinci ve ikinci gelir dilimleri toplamını aşan kısmı için 18 inci maddedeki istisna uygulanmaz.

Bu istisnanın Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesi uyarınca tevkif suretiyle ödenecek vergiye şümulü yoktur.

Yürürlük

MADDE 86. - Bu Kanunun;

a) 34 ve 35 inci maddeleri, 62 nci maddesi ile Katma Değer Vergisi Kanununa eklenen geçici 15 inci maddesi, 81 inci maddesinin (C) fıkrasının 3 ve 4 numaralı bentleri, 82 nci maddesinin 3 numaralı fıkrasının (a) ve (n) bentleri ile 6 numaralı fıkrasının Emlak Vergisi Kanununun 10 ve 20 nci maddelerine ilişkin hükümleri 1/1/1998 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

b) 6 nci maddesi 31/12/1998 tarihinde,

c) 2, 9, 10, 11, 14, 15, 17, 18, 22, 24, 25, 26, 30, 31, 32, 33, 36, 37, 40, 41, 42, 43, 46, 49, 50, 52, 53, 55, 56, 61, 76 ve 79 uncu maddeleri, 12 nci maddesi ile Vergi Usul Kanununun 353 üncü maddesine eklenen 8 ve K) numaralı bentler, 20 nci maddesi ile Vergi Usul Kanununa eklenen Geçici 21 ve 22 nci maddeler, 39 uncu maddesinin Gelir Vergisi Kanununun 75 inci maddesinin ikinci fıkrasının 5 numaralı bendini değiştiren hükmü, 48 inci maddesi ile Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin 6 numaralı bendine eklenen (c) alt bendi, 62 nci maddesi ile Katma Değer Vergisi Kanununa eklenen geçici 16 nci madde, 70 inci maddesiyle değişik Emlak Vergisi

Kanununun 32 nci maddesinin cezaya ilişkin hükmü, 81 inci maddesinin; (A) fıkrasının 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26 ve 27 numaralı bentleri, (B) fıkrasının 1 ve 3 numaralı bentleri, (C) fıkrasının 1, 2, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 16, 17 numaralı bentleri, (D) fıkrasının 3, 4, 5, 6 numaralı bentleri, (E) fıkrasının 1 numaralı bendi, (F), (3) ve (L) fıkraları, (M) fıkrasının 1 numaralı bendi, (N) fıkrasının 2 numaralı bendi ve (O) fıkrası, 82 nci maddesinin; 1 numaralı fıkrasının (b) bendi, 2 numaralı fıkrasında yer alan 6183 sayılı Kanunun 38 nci maddesine ilişkin hüküm, 3 numaralı fıkrasının (c), (d), (h), (i), (k), (1), (m), (o), (p), (r), (s), (t), (u) ve (v) bentleri, 4 numaralı fıkrasının (b), (c), (d), (g) ve (h) bentleri, 5 numaralı fıkrasının (a), (b), (c), (d) ve (f) bentleri, 6 numaralı fıkrasının Emlak Vergisi Kanununun 35 inci maddesine ilişkin hükmü, 7 numaralı fıkrası 1/1/1999 tarihinde,

d) 57 nci maddesi, 39 uncu maddesinin Gelir Vergisi Kanununun 75 inci maddesinin ikinci fıkrasının 4 numaralı bendini değiştiren hükmü, 48 inci maddesinin Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasının 6 numaralı bendinin (b) alt bendini değiştiren hükmü, 1999 hesap dönemi kurum kazançlarından başlamak üzere 1/1/1999 tarihinde,

e) 59, 60, 63, 71, 72, 78 inci maddeleri, 62 nci maddesi ile Katma Değer Vergisi Kanununa eklenen geçici 14 üncü maddesi, 73 üncü maddesi ile değişik Veraset ve İntikal Vergisi Kanununun 16 net maddesinin son fıkrası hükmü, 81 inci maddesinin (E) fıkrasının 3 ve 4 numaralı bentleri, (G) fıkrası ve 82 nci maddesinin 5 numaralı fıkrasının (e) bendi bu Kanunun yayımını izleyen aybaşında,

f) 27, 38, 44 ve 45 inci maddeleri 1998 yılı gelirlerine de uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

g) 47 ve 51 inci maddeleri 1/1/1999 tarihinden itibaren verilen beyannameler için uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

h) 81 inci maddesinin (C) fıkrasının 6 numaralı bendi, 1/1/2000 tarihinden sonra elde edilen kâr paylarına uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

i) 81 inci maddesinin (D) fıkrasının 2 numaralı bendi 1/1/2000 tarihinde,

j) 16 nci maddesi 1/1/2003 tarihinde,

k) 18 inci maddesi, uzlaşma kapsamına giren cezalarla ilgili hükümleri 31/12/1998 tarihinden sonraki vergilendirme dönemlerine ilişkin tarhiyatlardan başlatılmak üzere, 1/1/1999 tarihinde,

l) 30 uncu maddesi ile değiştirilen Gelir Vergisi Kanununun Ek 4 üncü maddesinin ikinci fıkrası hükmü, 1/1/1998 tarihinden itibaren alınan yatırım teşvik belgeleri kapsamında yapılan yatırım harcamaları için geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

m) 48 inci maddesinin Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin 8, 9 ve 14 numaralı bentlerini değiştiren hükmü; vadesiz hesaplara ödenecek faiz ve kâr paylarıyla bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren açılan veya vadesi bu tarihten sonra yenilenen hesaplara ve menkul kıymetlerin geri alım veya satım taahhüdü ile bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren iktisap veya elden çıkarılması işlemleri dolayısıyla bu tarihten sonra sağlanan menfaatlere uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

n) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,

Yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 87. - Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

[Mevzuatlara Dönmek İçin Tıklayınız.](#)

[Resmi Gazete İçin Tıklayınız.](#)